

ROJOI 12 NOIEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Măsurile de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

4. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

5. Activitățile Ombudsmanului European (2008) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de Chrysoula Paliadeli, în numele Comisiei pentru petiții, referitor la raportul anual privind activitățile Ombudsmanului European în 2008 (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, raportoare. – (EL) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle comisar, la 21 aprilie 2009, Ombudsmanul European a prezentat raportul anual privind activitățile sale din 2008 Președintelui Parlamentului European aflat la final de mandat, Hans-Gert Poettering. La 14 septembrie în același an, dl Nikiforos Diamandouros a prezentat conținutul aceluiași raport Comisiei pentru petiții, care îmi solicitase deja să elaborez un proiect de raport, care a fost aprobat în unanimitate de către membrii Comisiei pentru petiții, la 1 octombrie 2009.

Raportul scris constă din două documente: o scurtă prezentare generală, de șase pagini, și o versiune extinsă care abordează activitățile Ombudsmanului, statisticile și interpretarea acestora mai în detaliu, cu scopul de a îmbunătăți procedura și cele mai bune practici.

Datele și constatările – în ambele documente – sunt prezentate într-un mod ușor de înțeles, folosind câteva exemple ilustrative care îl ajută pe cititor să înțeleagă, să evalueze și să se folosească de text.

În comparație cu rapoartele anterioare, această nouă prezentare a datelor statistice și evaluarea constatărilor a făcut raportul mai ușor de înțeles și, mai presus de toate, mai util, întrucât merge dincolo de limitele unei simple înregistrări, abordând probleme de politică și metode de îmbunătățire.

Un număr fără precedent de anchete a fost finalizat în 2008. Majoritatea acestor cazuri priveau Comisia Europeană și mult mai puține vizau administrarea Parlamentului European. Cel mai frecvent tip de administrare defectuoasă l-a reprezentat lipsa de transparență. O treime din cazuri au fost soluționate pe cale amiabilă, spre satisfacția reclamantului. Au existat mai puține cazuri în care Ombudsmanul a fost constrâns să facă observații critice instituțiilor administrative implicate. Au existat chiar și mai puține cazuri în care a fost solicitat un aviz detaliat, în timp ce într-un caz, un raport special a fost înaintat Parlamentului, care s-a soldat cu o rezoluție specială în favoarea reclamantului. În 2008, Ombudsmanul a finalizat o anchetă din proprie inițiativă privind întârzierea efectuării plăților de către Comisie; prin urmare, au fost luate măsuri pentru a limita plățile întârziate și a fost anunțată o nouă investigație. Prioritatea de bază a Ombudsmanului a fost să se asigure că drepturile cetățenilor sunt respectate, cu scopul de a consolida încrederea cetățenilor europeni în instituțiile sale.

Acest obiectiv a fost atins prin alegerea acestuia de a îmbunătăți calitatea informațiilor oferite cetățenilor cu privire la drepturile lor, prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor. În același timp, cu ajutorul practicilor uzuale pentru rezolvarea problemelor impuse de rolul său instituțional, Ombudsmanul a consolidat contactele cu membrii și funcționarii instituțiilor europene, promovând astfel o cultură a serviciului în cadrul serviciilor administrative ale Uniunii, care contribuie, cu siguranță, la atingerea obiectivului general de respect reciproc între cetățenii europeni și instituțiile europene. Un rezultat concret al acestei campanii a fost creșterea

numărului de petiții în 2008, ceea ce reprezintă un indiciu al faptului că un număr mai mare de cetățeni europeni au fost informați, și au decis să se folosească de instituția Ombudsmanului, pentru a se plânga cu privire la aspecte legate de buna administrare și funcționare a serviciilor administrative și ale altor servicii ale Uniunii Europene.

Site-ul Ombudsmanului a fost actualizat în mod regulat pe parcursul anului 2008, pentru a fi transformat într-un serviciu modern, dinamic și interactiv. Pentru a încheia prima fază a acestui raport oral privind raportul anual al Ombudsmanului European, așteptăm ca activitatea constructivă împreună cu Parlamentul European să continue în același mod, pentru ca activitatea acestei instituții să fie promovată ca un model de bună administrare pentru autoritățile administrative naționale și pentru ca această instituție să continue să acționeze ca un canal de comunicare între instituțiile europene și cetățenii Europei.

Nikiforos Diamandouros, Ombudsman European. – Dle președinte, vă mulțumesc pentru această oportunitate de mă adresa Parlamentului în legătură cu raportul meu anual pentru 2008.

Doresc să mulțumesc Comisiei pentru petiții, și în special președintei, dnei Mazzoni, și raportoarei, dnei Paliadeli, pentru raportul util și constructiv al acestora. Mă bucur de o relație de lucru excelentă cu comisia. Aceasta îmi oferă sprijin și sfaturi valoroase, respectându-mi în același timp pe deplin datoria, în calitate de Ombudsman, de a-mi păstra imparțialitatea și independența.

Atât Parlamentul, cât și Ombudsmanul, lucrează pentru a se asigura că cetățenii și rezidenții UE se pot bucura pe deplin de drepturile lor. Realizăm acest lucru în moduri diferite. Mandatul Ombudsmanului este mai limitat; Eu pot să tratez numai plângerile împotriva instituțiilor și organismelor UE, în timp ce Comisia pentru petiții poate să examineze, de asemenea, ceea ce fac statele membre. Mai mult, Parlamentul este un organism politic suveran, și poate trata petiții care solicită modificări legislative, sau chiar adoptarea de legi noi. În schimb, rolul meu este de a trata plângerile, de a ajuta reclamanții să dezvăluie administrarea defectuoasă și de a încerca să o îndrepte.

Comportamentul ilegal, atunci când se intră sub incidența mandatului meu, este întotdeauna o formă de administrare defectuoasă. Cu toate acestea, nu este suficient ca instituțiile și organismele UE doar să respecte legea. Acestea trebuie, de asemenea, să acționeze în mod consecvent și cu bună-credință. De asemenea, ele trebuie să acționeze în conformitate cu normele și principiile pe care le-au adoptat, și trebuie să demonstreze că sunt integre, de exemplu, acționând în mod corect, rezonabil și amabil. Într-adevăr, generarea și întreținerea unei culturi a serviciului pentru cetățeni se află în centrul principiului de bună administrare.

Relația privilegiată a Ombudsmanului cu Parlamentul este primordială pentru a asigura rezultate pentru cetățeni. Spre deosebire de hotărârile judecătorești, deciziile Ombudsmanului nu sunt obligatorii din punct de vedere legal. Mă pot folosi numai de puterea de persuasiune pentru a convinge instituțiile și organismele UE să îmi urmeze recomandările. În cazul în care acestea refuză să facă acest lucru, este de o importanță fundamentală ca Ombudsmanul să poate apela la Parlament pentru a-i solicita sprijinul.

De exemplu, atunci când o instituție nu respectă o recomandare într-un caz care ridică probleme fundamentale de principiu, pot elabora un raport special către Parlament. Un exemplu din 2008 a fost refuzul Comisiei de a-și schimba poziția într-un caz de discriminare pe motive de vârstă. Am fost bucuros că Parlamentul a tratat rapid acest raport și că raportul dlui Martínez Martínez, adoptat în plen în mai 2009, fără niciun vot împotrivă, a reflectat în întregime preocupările pe care le-am ridicat.

Raportul meu anual înregistrează progresele făcute în tratarea plângerilor, promovarea bunei administrări și oferirea de informații cu privire la rolul Ombudsmanului. Așa cum este explicat în paginile de început, au fost făcute eforturi susținute pentru a îmbunătăți ușurința de utilizare, astfel încât cititorii să poată obține fără dificultate o relatare clară și completă cu privire la activitatea Ombudsmanului.

De asemenea, acum a fost posibil să se publice raportul mult mai devreme în cursul anului decât înainte. În plus, a fost elaborată o nouă imagine de ansamblu, de șase pagini. Această nouă publicație înregistrează cele mai importante rezultate obținute pentru reclamanți, și subliniază principalele aspecte ale politicii abordate anul trecut.

Ombudsmanul a finalizat un număr record de anchete în 2008 – 355, ca să fiu exact – dintre care majoritatea au durat mai puțin de un an. Sunt bucuros să afirm că instituțiile și organismele UE au arătat că, în general, sunt dornice să rezolve problemele pe care le aduc în atenția lor. Numărul crescut de soluții și soluționări amiabile de cazuri este atât pozitiv, cât și meritoriu.

Opt cazuri finalizate în 2008 exemplifică cele mai bune practici în cadrul instituțiilor și al organismelor în răspunsul la problemele pe care le-am ridicat. Instituțiile și organismele în cauză sunt Comisia, Consiliul, Curtea de Justiție, EPSO, OLAF și Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației. Cele opt cazuri faimoase sunt incluse în raport ca modele de bună conduită administrativă pentru toate instituțiile și organismele.

Permiteți-mi să menționez pe scurt doar două dintre aceste cazuri.

Comisia a fost constructivă pe tot parcursul procedurii privind un litigiu de plată. În consecință, compania în cauză a primit peste 100 000 de euro în credite de plată restante.

EPSO a fost de acord să dezvăluie candidaților, la cererea acestora, criteriile de evaluare folosite în procedurile de selecție, precum și o împărțire a notelor individuale.

În 2008, Ombudsmanul a înregistrat un total de 3 406 plângeri. Aceasta reprezintă o creștere de 6 % față de 2007.

În aproximativ 80 % din cazurile înregistrate, reclamantului i s-a oferit ajutor prin deschiderea unei anchete, transferând plângerea către un organism competent sau oferind consiliere. Adesea, o astfel de recomandare este de a contacta un membru al Rețelei europene a ombudsmanilor. În prezent, această rețea constă din aproape 95 de oficii în 32 de țări și include Comisia pentru petiții. Unul dintre obiectivele acesteia este de a facilita transferul rapid al plângerilor către organismul competent. De exemplu, în 2008, 191 de reclamanti fie au fost îndrumați să adreseze o petiție Parlamentului, fie plângerile acestora au fost transferate direct către Comisia pentru petiții.

Desigur, este mult mai bine dacă reclamantii pot identifica încă de la început calea cea mai potrivită de atac. Acest lucru ajută la evitarea frustrării pentru cetățenii cărora li se spune că organismul la care s-au adresat nu este în măsură să îi ajute. Înseamnă, de asemenea, că plângerile sunt soluționate mai prompt și mai eficient, asigurând astfel că cetățenii se pot bucura pe deplin de drepturile lor în conformitate cu legislația UE.

O inițiativă foarte importantă în acest domeniu a fost realizată mai devreme în acest an. Biroul meu a lansat un site complet nou, care include un ghid interactiv în toate cele 23 de limbi, pentru a ajuta cetățenii să abordeze în mod direct organismul cel mai bine înzestrat pentru a le trata plângerea. Acest organism poate fi propriul meu departament, Comisia pentru petiții, departamentul mediatorului național în statul membru de origine al reclamantului, sau rețeaua transfrontalieră online, SOLVIT. Până în acest an, peste 23 000 de oameni au folosit ghidul pentru a obține consiliere.

În 2008, de departe cea mai comună acuzație pe care am examinat-o a fost lipsa de transparență în cadrul administrației UE. Această acuzație a apărut în 36 % din totalul anchetelor și a inclus refuzul de informații sau documente. Am observat cu o oarecare îngrijorare acest procent ridicat.

O administrație transparentă și responsabilă a UE este, și trebuie să rămână, cheia consolidării încrederii cetățenilor în UE. De o importanță deosebită în ceea ce privește transparența în 2008 a fost propunerea Comisiei de a reforma Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind accesul public la documente.

Comisia a propus modificări la prezentul regulament, dintre care unele ar fi foarte benefice. Cu toate acestea, după părerea mea, alte modificări propuse ar avea ca rezultat accesul cetățenilor la mai puține, nu la mai multe documente.

Tratatul de la Lisabona modifică contextul legal și politic al regulamentului, oferind cetățenilor mai multe posibilități de a participa la activitățile Uniunii. Intrarea sa în vigoare va oferi o bună ocazie pentru Comisie de a prezenta o nouă propunere care să reflecte această nouă realitate și să consolideze dreptul fundamental de acces la documentele instituțiilor și organismelor UE.

Sprijinul Parlamentului a fost decisiv în asigurarea revizuirii statutului Ombudsmanului în 2008. Modificările efectuate consolidează competențele de investigație ale Ombudsmanului, asigurând astfel că cetățenii pot avea deplină încredere în abilitatea Ombudsmanului de a efectua o investigație aprofundată asupra plângerilor lor, fără restricții.

Permiteți-mi să închei prin a reaminti faptul că sarcina mea este de a promova buna administrare în cadrul instituțiilor și a organismelor UE. Maximizarea transparenței și a responsabilității, precum și promovarea și sprijinirea perpetuării unei culturi a serviciului pentru cetățeni, reprezintă factori cheie în îndeplinirea acestei sarcini.

Am încredere că cele două instituții ale noastre vor continua să colaboreze strâns în vederea realizării obiectivului comun de a ajuta cetățenii și rezidenții să se bucure pe deplin de drepturile lor, într-o Uniune Europeană transparentă și responsabilă.

Margot Wallström, *vicepreședintă a Comisiei*. – Dle președinte, în primul rând aș dori să mulțumesc raportoarei, dna Paliadeli, pentru un raport foarte bun, și Comisiei pentru petiții, pentru activitatea sa importantă și de durată. Desigur, doresc să îi mulțumesc, de asemenea, Ombudsmanului, dl Diamandouros, pentru raportul său anual amănunțit și complet.

Așa cum Ombudsmanul a subliniat atunci când a prezentat raportul său anual în luna aprilie a acestui an, munca de o importanță crucială este aceea de a consolida încrederea cetățenilor în UE. Nu este deloc surprinzător faptul că sunt complet de acord cu aceasta. Nu am mult timp la dispoziție, astfel încât aș dori să mă concentrez numai asupra câtorva puncte importante.

Raportul Paliadeli oferă o imagine de ansamblu clară, exhaustivă asupra activităților Ombudsmanului pentru anul trecut, iar noua formă de prezentare a statisticilor și noua aranjare în pagină fac ca acest raport să fie accesibil și ușor de citit. În 2008, Comisia a emis un avis cu privire la negocierile privind revizuirea statutului Ombudsmanului. Am luat parte în mod activ la activitatea interinstituțională, pentru a ajunge la o soluție satisfăcătoare. Putem fi mândri cu toții de acest rezultat, care este noul statut. Consider că este un rezultat de pe urma căruia cetățenii vor beneficia.

În ceea ce privește plângerile adresate Ombudsmanului, am văzut o creștere cu 6 % față de 2007. După cum știți, 66 % dintre anchete s-au concentrat asupra Comisiei. Acest lucru nu mi se pare deosebit de ciudat. La urma urmei, Comisia este o instituție destul de mare, cu mult mai multe domenii de responsabilitate care ar putea fi vizate de reclamanți, însă, bineînțeles, cifrele pot și ar trebui să fie îmbunătățite. Acest lucru este adevărat și pentru faptul că cele mai frecvente reclamații de administrare defectuoasă se referă la lipsa de transparență – și anume 36 % din totalul anchetelor. Astfel de cifre trebuie reduse de toate instituțiile.

Un subiect diferit, dar aferent, este acela al tratării informațiilor referitoare la secrete de afaceri și informații confidențiale. Recent, am văzut anumite dificultăți în legătură cu dosarele de concurs. Din acest motiv, trebuie să definim modalități de tratare a informațiilor secrete, a documentelor și a altor informații care fac obiectul obligației de a păstra secretul profesional. Comisia a depus eforturi în legătură cu această temă și vom fi în curând în măsură să îi prezentăm Ombudsmanului o propunere.

O altă evoluție pozitivă este creșterea numărului de soluții amiabile, după cum am auzit deja. În 2008, 36 % din totalul investigațiilor au fost fie soluționate de către instituția împotriva căreia a fost adusă plângerea, fie au dus la o soluție amiabilă. Mă bucur să spun că, în ceea ce privește Comisia, tendința se îndreaptă cu siguranță în direcția cea bună. Acest lucru arată atât o conștientizare și o confirmare a activității Ombudsmanului, cât și respect față de reclamanți.

Penultimul meu punct se referă la apelul făcut în proiectul de rezoluție pentru o abordare comună a unui cod de bună conduită administrativă. După cum știți, Comisia are propriul său cod, iar acesta este în mare măsură în conformitate cu cerințele Ombudsmanului. Cea mai bună modalitate de expunere a acestei chestiuni importante este, în primul rând, prin desfășurarea unei dezbateri interinstituționale constructive și a unui dialog, înainte de prezentarea unei propuneri legislative.

Ultimul meu punct se referă la comunicare, în practică. Vreau să felicit aici Ombudsmanul pentru noul său site. La fel ca raportul anual, acesta este detaliat, complet și ușor de utilizat. Când vine vorba despre dezvoltarea unui manual interactiv pentru a-i ajuta pe cetățeni să identifice cel mai adecvat forum pentru soluționarea problemelor lor, cred cu tărie că acest excelent nou site abordează problema. Munca nu ar trebui dublată, ci ar trebui să se acorde acesteia o vizibilitate sporită. Din partea Comisiei, am încercat să contribuim la aceasta, și noul site Europa face exact acest lucru. Sporește vizibilitatea, iar cetățenii găsesc cu ușurință ghidul Ombudsmanului, la câteva clicuri.

În concluzie, în 2008 am fost martori atât la progres, cât și la posibilități de îmbunătățiri suplimentare din partea instituțiilor noastre. Aș dori să îi mulțumesc din nou dlui Diamandouros pentru realizările sale și pentru munca importantă, precum și dnei Paliadeli pentru raportul său exemplar.

Pascale Gruny, *în numele Grupului PPE*. – (FR) Dle președinte, dle comisar, dle Diamandouros, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să felicit sincer, în numele Grupului PPE, raportoarea, pentru munca pe care a depus-o și pentru spiritul de cooperare de care a dat dovadă pe parcursul procesului de elaborare a prezentului raport.

Astăzi dăm verdictul nostru cu privire la raportul anual privind activitățile Ombudsmanului European, care a fost prezentat la 21 aprilie.

Numit de către Parlamentul European, Ombudsmanul ne oferă, prin intermediul acestui raport, o prezentare formală a tuturor rezultatelor anchetelor sale privind cazuri de administrare defectuoasă în cadrul instituțiilor și agențiilor noastre europene. Rolul său, care este de cea mai mare importanță, reprezintă o garanție esențială că principiile transparenței și ale bunei administrări vor fi respectate, și constituie, prin urmare, o formă reală de protecție pentru cetățenii noștri în cazuri de nedreptate, discriminare, abuzuri de putere, răspunsuri restante și informații întârziate.

Într-adevăr, în acest raport observăm numărul tot mai mare de plângeri adresate Ombudsmanului. Majoritatea acestor plângeri se referă la Comisia Europeană, instituția care, desigur, cuprinde cel mai mare număr de funcționari, însă, în esență, sunt cazuri privind o presupusă lipsă de transparență. Nu este mai puțin adevărat că gardianul tratatelor este Comisia.

Revenind la raport, Comisia pentru petiții l-a aprobat cu o largă majoritate, la 1 octombrie. Ombudsmanul nostru și-a îndeplinit sarcina de a examina și de a procesa plângerile într-un mod activ și echilibrat. În special, acesta a fost întotdeauna în măsură să păstreze relații bune cu și între instituții, ceea ce a ajutat instituțiile și agențiile în cauză să accepte o soluție amiabilă sau să soluționeze anumite litigii, cu puține excepții.

Mai mult decât atât, Ombudsmanul reprezintă o resursă pentru instituții. Acesta îi ajută să își îmbunătățească performanțele atrăgându-le atenția către domenii de perfecționare, obiectivul final fiind acela de a îmbunătăți serviciile care urmează să fie furnizate cetățenilor noștri.

Raportul pe care l-am adoptat în comisie subliniază importanța adoptării unui cod de bună conduită administrativă de către toate instituțiile și agențiile europene, un cod care a fost aprobat deja de Parlamentul European, cu opt ani în urmă. Acest apel repetat al comisiei noastre nu trebuie să rămână fără răspuns. Europeanii merită acest lucru.

Dreptul la buna administrare de către instituțiile și organismele Uniunii Europene este un drept fundamental prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclus în partea a II-a a Tratatului de la Lisabona, care nu mai este o fantezie, ci o realitate.

În cele din urmă, simt nevoia să subliniez faptul că Ombudsmanul își rezervă dreptul de a controla activitatea Comisiei și trebuie să se asigure că aceasta din urmă utilizează corect puterea sa discreționară de a iniția proceduri privind încălcarea dreptului comunitar sau de a propune sancțiuni.

Victor Boștinăru, în numele grupului S&D. – Aș dori, în primul rând, să o felicit pe raportoarea noastră, doamna Paliadeli, pentru excelența sa raport.

În al doilea rând, în calitatea mea de coordonator al Comisiei pentru petiții și ca membru al Comisiei de mai mulți ani, aș dori să salut și să remarc cooperarea și colaborarea excelentă pe care am avut-o permanent cu domnul Ombudsman European, Nikiforos Diamandouros.

În calitate de coordonator al Socialiștilor și Democraților în Comisia pentru petiții, îmi exprim îngrijorarea față de numărul mare de cazuri unde presupusa administrare defectuoasă a fost cauzată de lipsa de transparență a instituțiilor europene.

Țin să subliniez că atât Parlamentul European, cât și Comisia au datoria de a remedia această problemă. Este datoria noastră să redăm încrederea cetățenilor europeni în instituțiile europene.

Plângerile adresate Ombudsmanului, cât și petițiile adresate Comisiei pentru petiții trebuie considerate ca o oportunitate de a corecta erori și neclarități ale funcționării instituțiilor europene și ale legislației europene în beneficiul cetățenilor europeni.

În această optică, Grupul Social Democrat a organizat săptămâna trecută un seminar de informare, în prezența unui important grup de jurnaliști, referitor la dreptul de petiție ca mijloc de a apropia Uniunea Europeană de cetățenii săi.

Aș dori să susțin sugestia făcută în acest raport de a institui un site internet comun al instituțiilor europene, menit să ajute cetățenii la identificarea directă a instituției în măsură să le rezolve plângerea.

În final, doresc să sprijin inițiativa Ombudsmanului European de a consolida cooperarea cu ombudsmanii naționali sau cu instituțiile similare, într-un efort comun de a consolida încrederea cetățenilor europeni. <BRK>

Anneli Jäätteenmäki, în numele Grupului ALDE. – (FI) Dle președinte, dle Diamandouros, doamnelor și domnilor, doresc să îi mulțumesc Ombudsmanului și întregului său birou pentru munca valoroasă pe care au depus-o pentru a promova buna guvernare și transparența. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc raportoarei pentru activitatea sa excelentă.

Încă de la început, postul de Ombudsman European s-a dovedit a fi unul necesar, iar acum că Tratatul de la Lisabona urmează să intre în vigoare și Carta drepturilor fundamentale va fi obligatorie, rolul Ombudsmanului va fi mai important ca niciodată. De aceea, pe viitor, va trebui să facem mai mult pentru a ne asigura că Ombudsmanul deține resursele necesare și că puterile sale sunt relevante pentru vremurile prezente. Aceasta va însemna că Ombudsmanul se află în posesia tuturor informațiilor necesare și că funcționarii UE vor trebui să spună ceea ce știu în legătură cu un anumit lucru, spre deosebire de ceea ce vor să spună. În caz contrar, nu vom putea vorbi despre statul de drept, despre care ne place atât de mult să vorbim și să îi învățăm pe alții. Trebuie să respectăm, de asemenea, statul de drept: după aceea, vom putea să le vorbim altora despre acesta.

Raportul anual al Ombudsmanului este un exemplu extraordinar despre cum ar trebui și noi să prezentăm publicului activitatea pe care o desfășurăm. Raportul este clar, concis și la obiect. Transparența este cheia pentru democrația europeană și principalul său material de construcție, și este interesant faptul că 36 % dintre plângeri se referă exact la această noțiune a lipsei de transparență. Acest lucru spune multe, și problema trebuie abordată.

În conformitate cu Carta drepturilor fundamentale, fiecare cetățean are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea acestor instituții. Acest lucru a fost menționat adesea, iar noi trebuie să îl respectăm, ceea ce se este valabil, bineînțeles, și în ceea ce privește biroul Ombudsmanului. Prin urmare, aș dori să subliniez faptul că trebuie să ne asigurăm că există resursele adecvate, astfel încât cetățenii noștri să nu aștepte mai mulți ani luarea unei decizii. Acest lucru va depinde de resurse mai mult decât orice. Aș dori să mulțumesc Ombudsmanului pentru munca valoroasă pe care a depus-o și să îi urez mult succes în această funcție extrem de provocatoare și, uneori, mult prea subapreciată. Este unul dintre cele mai importante posturi și funcții din Uniunea Europeană: ocrotirea drepturilor cetățenilor.

Margrete Auken, în numele Grupului Verts/ALE. – (DA) Dle președinte, îi mulțumesc dnei Paliadelii pentru un raport extraordinar. Ombudsmanul a primit multe laude pentru imaginea de ansamblu constructivă și ușor de urmărit a problemelor, și aș dori să mă alătur și eu vocilor care îl laudă.

Nu am mult timp la dispoziție, așa că mă voi limita la doar trei puncte. Primul lucru pe care aș dori să îl menționez este monitorizarea de către Ombudsman a acordului său cu Banca Europeană de Investiții. Aceasta a fost o inițiativă pe care grupul nostru a luat-o în legătură cu rezoluția Parlamentului privind raportul anual pe 2006. În acest sens, s-ar părea corect să atragem atenția asupra îmbunătățirilor în cadrul cooperării băncii cu ONG-urile și alți actori ai societății civile care fac această cooperare mai ușoară și mai transparentă, și suntem recunoscători pentru aceasta.

În al doilea rând, aș dori să menționez modificarea propusă de Grupul Verts/ALE care solicita Comisiei pentru afaceri constituționale să elaboreze proceduri pentru a facilita aducerea cazurilor în fața Curții de Justiție, aspect cu privire la care Parlamentul va sprijini recomandările Ombudsmanului. Acest lucru va duce la o consolidare concretă a poziției Ombudsmanului și, prin urmare, și a statutului legal al cetățenilor. În principiu, anterior am primit sprijinul Parlamentului în legătură cu acest aspect. Sperăm că, în această ședință plenară, Parlamentul va urma exemplul comisiei și va vota în favoarea acestei îmbunătățiri.

Cel de-al treilea punct se referă la amendamentul pe care l-am depus astăzi pentru a clarifica autoritatea Ombudsmanului în probleme legate de administrarea deficitară; cu alte cuvinte, administrare defectuoasă. În acest sens, suntem îngrijorați de faptul că însăși formularea deschisă poate duce la probleme serioase de interpretare. Cu toate că propunerea noastră pare destul de tehnică, aceasta este mult mai sigură din punct de vedere legal decât formularea din raport. Suntem mulțumiți că dna Paliadeli și-a acordat sprijinul față de propunere și sper, bineînțeles, că și Parlamentul în ansamblul său va face acest lucru.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, dle Diamandouros, sunteți un politician foarte abil, dle Diamandouros, și știți cum să câștigați sprijinul multor grupuri politice din Parlamentul

nostru. Am putea spune că o serie de politicieni din Parlament ar putea învăța de la dvs. Sper că principalul dvs. succes nu va fi elaborarea unui site nou, ușor de accesat.

Cred că ar trebui să acordați atenție colaborării cu mediatorii din diferite țări, nu doar din statele membre ale UE, ci și din statele membre ale Consiliului Europei, deoarece uneori aceștia fac mai multe pentru a reprezenta statul cetățenilor, decât cetățenii statului. În plus, cred că elaborarea unui manual cu privire la modul de redactare a plângerilor va fi de fapt o descurajare pentru cetățeni să le scrie. Mi se pare că instituțiile noastre au nevoie de supraveghere. Sunt convins că această idee, deși subversivă, este ceea ce avem nevoie aici.

Aș dori să subliniez faptul că transparența despre care vorbim aici este o condiție absolut esențială pentru încrederea deplină în Uniunea Europeană și în instituțiile UE. Recent, după cum dna Paliadeli poate confirma, cetățenii noștri nu aveau încredere în UE. În conformitate cu Planul D (democrație, dialog, dezbateri), trebuie să le arătăm cetățenilor că Uniunea Europeană și instituțiile sale sunt transparente și servesc cetățenii. În caz contrar, deficitul democratic se va adânci, din nefericire.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, rolul Ombudsmanului, și astfel examinarea raportului său, constituie un element important pentru instituțiile europene. Într-adevăr, acesta este unul dintre indicatorii de percepție pe care concetățenii noștri o au față de instituțiile noastre.

La câteva luni de la alegerile europene, la care am regretat cu toții prezența scăzută la urne, într-adevăr creșterea numărului de abțineri, respectiv importanța pe care Parlamentul o acordă acestui raport sunt, în consecință, de o importanță crucială. Acest lucru este cu atât mai mult valabil în ceea ce privește urmările recomandărilor făcute în raport.

355 de plângeri (o creștere cu 6 % față de anul precedent) este foarte puțin. Este foarte puțin în contextul celor 500 de milioane de oameni care locuiesc în Europa. Acest aspect ar putea să încante și să reprezinte un semn cu privire la faptul că concetățenii noștri sunt mulțumiți. Știm că nu sunt deloc.

Din această perspectivă, faptul că majoritatea plângerilor se referă la lipsa de transparență în instituțiile noastre este, de asemenea, reprezentativ. Aflându-ne după o campanie electorală, știm despre ce este vorba. Concetățenii noștri cunosc puține lucruri despre instituțiile noastre și nu știu cum funcționează acestea. Aceștia nu înțeleg rostul Europei, și nu este surprinzător că majoritatea plângerilor privesc Comisia, din moment ce, în ochii concetățenilor noștri, Comisia este Uniunea Europeană.

Cu toate acestea – exagerez aici, însă numai puțin – posturile de comunicare au fost puternic finanțate, și ni s-a spus, de la alegeri: „trebuie să îmbunătățim comunicarea, trebuie să o sporim astfel încât să crească «gradul de conștientizare» al concetățenilor noștri”.

Desigur, trebuie să îmbunătățim comunicarea, însă cred că prea multă comunicare ucide informația. O să aprob de bună voie propunerea – care tocmai ne-a fost prezentată de colegul nostru deputat socialist – de a avea un site comun care îndrumă cetățenii către diversele informații puse la dispoziția acestora.

Acest raport este un indicator al bunei funcționări a instituțiilor noastre, de bună administrare. Acest lucru a fost spus deja. Este un indicator al guvernării noastre. Prin urmare, este esențial să asigurăm că recomandările sale sunt urmate, nu doar de dragul acestui raport, și în special al rapoartelor speciale, ci și ca o practică de zi cu zi.

Multe mulțumiri, dle Diamandouros, pentru munca dvs. cu concetățenii noștri. Multe mulțumiri echipei dvs. Puteți conta pe sprijinul nostru pentru a promova și a facilita activitatea dvs.

Nikolaos Salavrakos, în numele Grupului EFD. – (EL) Dle președinte, permiteți-mi să spun de la început că sprijinim raportul Ombudsmanului și raportul dnei Paliadeli, care sunt cuprinzătoare, și îi felicit pentru aceasta. Istoria ne-a învățat că, în anumite perioade, în special în vremuri de criză economică, cetățenii își manifestă dezamăgirea vădită față de sistemele politice în ceea ce privește administrarea justiției, în timp ce, în paralel, cu cât un stat are mai multă influență la nivel economic și social, cu atât numărul de litigii care există între cetățeni și organismele statului este mai mare.

Ideea este că sistemul politic trebuie – întotdeauna, desigur, dar mai ales în asemenea vremuri – să creeze piețe de desfacere pentru a le reda cetățenilor încrederea în administrație, în stat și în sindicate. Aș merge până într-acolo încât să spun că contraponderea la o creștere a corupției și a cazurilor de administrare defectuoasă este creșterea moralității instituțiilor și imparțialitatea organismelor de audit.

Este ușor de dedus din cele de mai sus că eu consider că instituția Ombudsmanului European este extrem de importantă în redarea încrederii cetățenilor europeni în instituțiile și organismele Uniunii Europene și, ca atare, sprijinim fiecare efort menit să consolideze această instituție, să îi extindă mandatul sau să îi îmbunătățească imaginea publică.

Aș solicita, prin urmare, ca noi toți să încercăm să oferim asistență activității Ombudsmanului European și să adoptăm toate aspectele legate de acțiunile sale de a realiza o abordare centrată pe cetățean. Felicitări, dle Diamandouros.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, tineri studenți m-au rugat să prezint aici, în sesiunea plenară a Parlamentului European, un raport cu privire la evenimentele și întâmplările actuale din Austria, precum și, de asemenea, din anumite părți ale Germaniei. Dle Diamandouros, îmi cer scuze, întrucât o să mă conformez acum respectivei solicitări.

O mișcare socială cunoscută sub numele de *Die Uni brennt*, sau Universitatea Ablaze, s-a conturat în Austria de-a lungul mai multor săptămâni. Este o mișcare cum nu s-a mai văzut în Austria și în alte părți ale Europei de zeci de ani. Mii de studenți protestează, ies în stradă și ocupă amfiteatrele. Aceștia reclamă o educație academică, mai degrabă decât vocațională, fac apel la o democratizare a universităților și, mai presus de toate, solicită acces liber la educație.

Unul dintre punctele principale de critică este Procesul Bologna. De exemplu, pe un banner de la Universitatea din Viena scrie „Bologna să fie procesul!”, care este foarte potrivit, mi se pare. Timp de mai mulți ani, politicienii tradiționali au lăudat Procesul Bologna ca fiind pasul decisiv către un Spațiu european al învățământului superior, și ne-au spus că acesta ne-ar face pe toți mult mai competitivi. În cele din urmă, rezultatul este o abordare schematică extrem de inflexibilă, universități privatizate parțial, care ar oferi posibilitatea de a planifica producția serviciilor de învățământ.

Cu toate acestea, scolastica nu este niciodată un proces care poate fi planificat. Este modul în care oamenii erudiți comunică între ei și se exprimă. Curiozitatea științifică și creativitatea academică, la rândul lor, nu pot fi planificate: această mișcare a demonstrat încă o dată acest lucru. Din acest motiv, ar trebui, de fapt, să o sprijinim – este democrație în acțiune.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de președintă a Comisiei pentru petiții și în numele tuturor membrilor comisiei, doresc să mulțumesc Ombudsmanului pentru munca depusă și pentru raportul clar pe care l-a elaborat. Aș dori să mulțumesc dnei Paliadeli pentru contribuția excelentă pe care a adus-o activității comisiei noastre și tuturor celor care au participat la dezbateri, întrucât aceștia arată interes și acordă atenție cu scopul de a asigura că aceste instrumente ale democrației și participării sunt puse în aplicare și îndeplinesc obiectivul pe care sunt destinate să îl îndeplinească în tratate.

Analizând raportul pe 2008 a Ombudsmanului European, observăm că, din păcate, obiectivul de a aplica principiul consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale este încă departe de a fi îndeplinit. Dreptul de a raporta cazuri de administrație defectuoasă Ombudsmanului, exercitat de 3 406 cetățeni europeni în 2008, demonstrează un nivel tot mai mare de nemulțumire, având în vedere faptul că în 2007, cifra a fost de 3 211. Cred că această cifră ar trebui comparată cu nivelul de cunoaștere și de conștientizare și, prin urmare, susțin, în opoziție cu afirmația făcută de deputatul care a vorbit mai devreme, că aceste cifre atestă un nivel ridicat de nemulțumire în rândul europenilor. Mai mult, este o consolă să aflăm că doar o parte dintre aceste plângeri au fost considerate ca ținând de competența Ombudsmanului European, întrucât o mare parte dintre reclamațiile care nu au fost preluate de Ombudsmanul European au fost transferate către alte organisme, inclusiv Comisiei pentru petiții, pe care o prezidez.

În calitate de instituție europeană și, în special, ca Parlament, consider că trebuie să ne asumăm și responsabilitatea pentru percepția oamenilor față de corectitudinea administrativă, respectiv cât de corecte sunt percepute a fi instituțiile noastre. În ciuda confirmării pozitive că Ombudsmanul European joacă un rol mai funcțional, având în vedere numărul crescut de cazuri soluționate cu succes, noi în calitate de Parlament primind aproximativ 10 % din plângeri, iar în calitate de comisie, în jur de 60 %...

(Președintele reamintește vorbitoarei de timpul alocat)

În acest caz, permiteți-mi doar să adaug – având în vedere că ați acordat un pic mai mult timp unei alte persoane, am crezut că mi-aș putea permite câteva secunde în plus, dle președinte, întrucât sunt și eu președinte – că aceste instituții au datoria de a lua măsuri pentru a îmbunătăți aceste instrumente ale democrației și participării, deoarece avem și Tratatul de la Lisabona, care introduce dreptul la inițiativa populară. Cred că

trebuie să îmbunătățim, fără să schimbăm, funcțiile acestor organisme; avem datoria de a îmbunătăți eficiența și productivitatea instrumentelor pe care le-am acordat cetățenilor, dacă dorim cu adevărat să ajutăm să construim o Europă a popoarelor.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) În calitate de membru al Comisiei pentru Petiții, aș dori să adaug și eu câteva cuvinte. În primul rând, acord sprijinul meu deplin aprobării raportului elaborat de Ombudsmanul European. Ca membru al comisiei, observ, de asemenea, că acesta și-a exercitat funcția într-un mod foarte echilibrat.

Ceea ce consider extrem de important este faptul că a încercat să reducă timpul petrecut în procesarea cazurilor. La urma urmei, știm că dacă cineva a depus o plângere, din punctul de vedere al încrederii, este esențial ca cu cât mai repede este tratată această plângere, cu atât mai repede acesta va primi un răspuns. Suntem, de asemenea, conștienți de faptul că majoritatea plângerilor sunt unele pe care Ombudsmanul nu le poate trata. Din acest punct de vedere, în viitorul apropiat va fi esențial să le oferim cetățenilor Uniunii Europene cât mai multe informații cu privire la care instituție poate fi contactată pentru diverse chestiuni.

Cooperarea dintre Comisie și Ombudsman a fost extraordinar de bună, și sper că același lucru se va întâmpla, de asemenea, și în viitorul apropiat.

Marian Harkin (ALDE). – Dle președinte, aș dori să felicit raportoarea pentru acest raport foarte cuprinzător, precum și Ombudsmanul și personalul său. Serviciul este îmbunătățit an după an. O treabă bine făcută.

Cu toate acestea, atunci când citești un raport și ești de acord cu conținutul acestuia, iar apoi în expunerea de motive, vezi un alineat substanțial care are legătură cu tine însuși, nu îl poți ignora.

Bineînțeles, mă refer la alineatul în care Ombudsmanul critică Parlamentul pentru că, în 2005, a respins o solicitare de informații cu privire la indemnizațiile plătite deputaților europeni maltezi. Desigur, adevărata problemă a fost că, dacă acea informație ar fi fost furnizată, atunci ar trebui dezvăluite informații cu privire la toate indemnizațiile noastre.

În ceea ce mă privește, aceștia sunt bani publici, iar publicul are dreptul să știe cum sunt cheltuiți. Am publicat sumele plătite fermierilor în cadrul PAC, însă nu publicăm cheltuielile noastre de deplasare și alte indemnizații. Din punctul meu de vedere, acestea sunt costuri legitime. Sunt generate de faptul că ne exercităm activitățile în numele cetățenilor. Încă o dată, indemnizațiile pentru personal, pentru birou, pentru deplasări etc. pentru a-mi reprezenta alegătorii sunt complet legitime, și nu trebuie să îmi cer scuze pentru ele, sau să le ascund.

Nu sugerez ca viața privată a personalului meu să fie compromisă în vreun fel: nu trebuie să fie. Însă spun foarte clar că, până când nu vom permite libertatea de informare privind indemnizațiile și cheltuielile noastre, cetățenii vor vedea Parlamentul ca pe un loc care predică transparența, însă nu o impune în propria-i curte.

Știu că deputații individuali pot și își publică cheltuielile pe site-urile lor, însă noi ca Parlament avem responsabilitatea colectivă de a pune aceste informații la dispoziție. Poate că sună ca și cum aș juca un model de virtute; nu o fac. Spun doar că se va întâmpla, și ar fi mai bine ca Parlamentul să faciliteze acest lucru, mai degrabă decât să fie împins să o facă.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, în calitate de membru al Comisiei pentru petiții, aș dori să adaug o serie de observații referitoare la amendamentul depus de grupul nostru în legătură cu raportul Paliadeli referitor la raportul anual privind activitățile Ombudsmanului European.

După părerea noastră, mai degrabă decât să sporească și să îmbunătățească rolul Ombudsmanului, definiția administrării defectuoase care apare în rezoluție ar putea avea exact efectul opus. În primul rând, deoarece definiția propusă, fiind extrem de prolixă și de vagă, îngreunează determinarea cazurilor în care Ombudsmanul poate sau ar trebui să intervină și, prin urmare, slăbește capacitatea acestuia de a lua măsuri. În al doilea rând, și probabil chiar mai important, definiția îi acordă Ombudsmanului o capacitate de intervenție pe care alte instituții o pot considera cu ușurință ca fiind discreționară, întrucât nu este definită și reglementată adecvat.

Din aceste motive, considerăm că definiția administrării defectuoase conținută în amendamentul nostru, depus de grupul meu, Grupul Verts/ALE, este mai detaliată și mai concisă și ar fi o bază mult mai adecvată pentru o intervenție activă, eficientă, precum și mai ușor de înțeles de către instituții și cetățeni.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dle președinte, dle Diamandouros, doamnelor și domnilor, apreciez foarte mult activitățile apărătorului drepturilor publicului european, însă trebuie să spun că văd trei probleme majore în activitățile biroului său. Prima problemă este informarea. De fapt, publicul mai larg din UE nu știe că există un astfel de lucru precum Ombudsmanul European, fiind lăsați să ghicească singuri ce face acesta

și care sunt problemele pe care i le pot aduce la cunoștință. Faptele sunt destul de clare. Aproape 90 % din plângerile prezentate de compatriotul meu din Republica cehă nu țin de competența Ombudsmanului European. Situația nu este diferită pentru alte state membre. În consecință, Parlamentul European propune o campanie vastă de informare. Cu toate acestea, nu sunt sigur dacă încercăm să rezolvăm adevărata problemă.

Cea de-a doua problemă o reprezintă costurile. Fiecare instituție publică are un preț. Cu fiecare instituție publică, are loc o creștere a gradului de birocrăție, căreia cetățenii trebuie să îi facă față, și prin care trebuie să își găsească drumul. Prin urmare, este necesar să se examineze dacă banii contribuabililor investiți au adus rezultatele dorite. Anul trecut, compatrioții mei au adresat 66 de plângeri apărătorului public european al drepturilor, dintr-un total de aproximativ 800 de cazuri din UE, care au intrat sub incidența mandatului Ombudsmanului European. Aceste probleme au fost tratate de 70 de funcționari, care i-au costat pe contribuabili 9 milioane de euro. Prin urmare, fiecare caz preluat costă peste 10 000 de euro. După părerea mea, această sumă este excesivă.

Cea de-a treia problemă este subsidiaritatea. Ca fost primar, am fost destul de deranjat să citesc că unul dintre puținele cazuri preluate de ombudsman a implicat documentul de planificare pentru districtul Břeclav în legătură cu comunicațiile de mare viteză. Consider acest lucru ca fiind complet inutil, întrucât problemele locale ar trebui tratate în primul rând la nivel local, și nu aici la Bruxelles, sau la Strasbourg. Doamnelor și domnilor, dacă aș fi responsabil de această instituție, m-aș asigura că acționează în mod rațional, că operează la cele mai mici costuri posibile, și, în special, că nu abuzează și își extinde artificial competențele și birocrăția. În acest sens, aș sori să îi urez mult succes Ombudsmanului.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, sprijin raportul dnei Paliadeli și voi vota în favoarea acestuia, și doresc să îl felicit pe dl Diamandouros pentru munca efectuată. Aș dori să subliniez faptul că mulți cetățeni europeni se confruntă adesea cu ceea ce eufemistic numim acte de administrare defectuoasă, care în cele din urmă le jefuiesc drepturile de bază. În opinia mea, aceste acte nu sunt cauzate de birocrăție sau neglijență, ci, adesea, sunt rezultatul unei politici greșite sau adoptate în mod greșit de către instituțiile Uniunii Europene. Prin urmare, recursul la Ombudsmanul European oferă cetățenilor europeni posibilitatea de a impune respect pentru drepturile lor.

De aceea, este foarte important pentru Parlamentul European, singurul organism reprezentativ al Uniunii Europene ales prin vot direct, să ofere sprijin politic activităților Ombudsmanului European, astfel încât, acolo unde se poate, astfel de acte să fie limitate. Permiteți-mi să spun că din raport, și din munca specifică a actualului Ombudsman European, reiese clar faptul că Ombudsmanul European, cu un astfel de sprijin din partea Parlamentului European, va fi capabil să își efectueze mult mai eficient activitatea în perioada următoare.

Pentru a încheia, consider că trebuie făcut un efort pentru a oferi cetățenilor europeni mai multe informații cu privire la rolul și competențele Ombudsmanului European, astfel încât ei să poată recurge rapid la acesta atunci când drepturile lor de bază sunt încălcate.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Dle președinte, aș dori să încep prin a felicita, după cum se cuvine, pe dna Paliadeli, pentru raportul pe care l-a prezentat prima dată în fața Comisiei pentru petiții, iar apoi aici, în plen.

Aș dori, de asemenea, să aprob comentariile judicioase făcute de dna Gruny și dna Mazzoni, colegile mele din Grupul PPE, însă, dle președinte, aș dori să adaug că rolul Ombudsmanului este esențial într-o instituție democratică. Aceasta este concluzia la care am ajuns în Comisia pentru petiții, în timpul multor vizite din partea dlui Diamandouros în scopul prezentării rapoartelor sale anuale, precum cel pe care îl examinăm astăzi aici, sau alte rapoarte din sfera sa de activitate.

Doamnelor și domnilor, nu propun să vă asaltez cu numere. Totuși, cu toate că s-au făcut progrese în rolul Ombudsmanului, nu mă îndoiesc că dacă ar fi să efectuăm un sondaj al cetățenilor europeni cu privire la rolul Ombudsmanului, munca și activitățile sale, am descoperi, din păcate, că cetățenii îl percep vag și, în multe cazuri, nu sunt nici măcar conștienți de existența acestuia. Acest lucru se întâmplă poate din cauză că deciziile Ombudsmanului nu sunt obligatorii, așa cum el însuși ne-a reamintit, sau poate pentru că munca sa este foarte limitată în ceea ce privește statele membre, după cu dl Diamandouros a subliniat aici în Parlament.

Cu toate acestea, dacă vrem să oferim un serviciu cetățenilor, atunci această instituție – Parlamentul European – și Comisia pentru petiții trebuie să depună un efort pentru a consolida și a promova activitatea Ombudsmanului. În timp ce există cu siguranță multe petiții, așa cum a fost subliniat aici, în special privind lipsa de transparență, sunt sigur că furnizarea adecvată de informații – precum noul site, care funcționează acum, și pe care îl salut – ar aduce o contribuție mult mai mare, și aș dori să insist asupra acestui fapt, asupra

obiectivului pe care, cred, îl vom aproba cu toții: acela că toți cetățenii Uniunii Europene ar trebui să fie conștienți de existența Ombudsmanului și să poată să îl contacteze. Din acest motiv, îi doresc Ombudsmanului tot norocul din lume și mult succes, deoarece succesele sale vor fi succesele cetățenilor europeni în ansamblu.

Alan Kelly (S&D). – Dle președinte, aș dori să încep prin a-mi exprima complimentele pentru dna Paliadeli, cu privire la raportul său extrem de valoros. Noi toți din acest Parlament jucăm un rol în ceea ce am putea numi „construirea încrederii cetățenilor”. Cu toate acestea, este extrem de important să ne construim instituțiile europene pe viziunile și ideile acelorași cetățeni și pe ceea ce consideră ei că ar trebui să fie democrația.

Funcția biroului Ombudsmanului nu a fost nicicând mai importantă, iar munca biroului respectiv trebuie lăudată. Totuși, trebuie să recunoaștem că lipsa de transparență, și opinia cetățenilor asupra acestui lucru, continuă să rămână o problemă importantă, în special în cadrul Comisiei. În timp ce salut dezvoltarea acestui nou site, nu cred că acesta este finalul.

La urma urmei, peste o treime din plângerile referitoare la instituțiile europene au legătură cu chestiunea lipsei de transparență. Dacă promisiunile făcute poporului irlandez și, într-adevăr, tuturor cetățenilor europeni, pe parcursul procesului de adoptare a Tratatului de la Lisabona, vor fi realizate, atunci va fi necesar ca fiecare instituție din Europa să devină mai transparentă, iar modul de funcționare al acestora să fie văzut în spatele unui geam de sticlă.

Acest raport este un pas progresiv în direcția atingerii acestui obiectiv, deși mai multă muncă trebuie depusă, în special cu privire la chestiunea cooperării cu birourile mediatorilor naționali și la modul de funcționare a Parlamentului.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Aș dori, la rândul meu, să îi mulțumesc Ombudsmanului European pentru activitatea sa. Dacă aș face acest lucru acum în limba greacă, persoanele din acest Parlament ar crede că grupul de interese elen a început să coopereze cu Ombudsmanul, cu raportorul și cu vorbitorii.

Cu toate acestea, tocmai din motive de încredere și transparență ar fi o idee bună să ne concentrăm asupra acceptării raportului referitor la activitățile Ombudsmanului foarte curând, chiar înainte de lansarea campaniei de alegere a Ombudsmanului. Dle Ombudsman, indiferent cine va continua această activitate, dvs. sau altcineva, sper, de fapt sperăm cu toții, că Ombudsmanul va desfășura un tur de informare în mai multe de doar două regiuni din Europa, ceea ce va contribui, probabil, la reducerea acestor procentaje. Cu toții dorim să adăugăm mai multă transparență activității noastre, ceea ce include și activitatea Parlamentului.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Dle președinte, dle Diamandouros, așa cum s-a întâmplat și în anii anteriori, Ombudsmanul a prezentat un raport foarte obiectiv cu privire la activitățile sale, din care se poate stabili cât de importantă este misiunea sa pentru cetățenii Uniunii Europene.

O caracteristică nouă a raportului pe anul 2008 este activitatea desfășurată de Ombudsman cu privire la Banca Europeană de Investiții. BEI este cea mai importantă instituție care acordă împrumuturi pentru investiții în UE și în țările candidate. În ciuda autonomiei semnificative de care beneficiază BEI în structura instituțională a UE, aceasta trebuie să respecte standardele bunei administrări. Prin urmare, am primit cu plăcere vestea dialogului care a fost inițiat între Ombudsman și Banca Europeană pentru Investiții în 2008, precum și semnarea unei înțelegeri cu privire la respectarea principiilor bunei administrări. În această înțelegere, BEI și-a asumat angajamentul de a stabili o procedură internă de investigare a plângerilor, procedură care nu exista până atunci. Mă bucur și pentru faptul că Banca și-a asumat angajamentul de a aplica aceleași standarde în domeniul bunei administrări în cazul tuturor celor care solicită un împrumut, atât cetățeni ai UE cât și cei care nu sunt cetățeni ai UE. Sper că Parlamentul European va fi ținut la curent cu privire la evoluția acestei cooperări între Ombudsman și BEI. Încă o dată, vă felicit pentru raport.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Ombudsmanul European a făcut o treabă remarcabilă. Aceasta este și părerea Comisiei pentru petiții, și sprijin realitatea sa. Unul dintre motive este acela că acesta a dat dovadă de deschidere într-o problemă delicată cum este cea a minorităților naționale. În această privință, aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că relația dintre Uniunea Europeană și minoritățile naționale este total neclară.

În sfârșit, există o mențiune a minorităților în Tratatul de la Lisabona, acquis-ul comunitar de 100 000 de pagini. Totuși, relația cu minoritățile este neclară, pentru că dacă, de exemplu, în Slovacia este acceptată o legislație periculoasă cu privire la limbi, acest lucru arată că problema minorităților nu este de competența

Comunității. Pe de altă parte, statele membre noi sunt obligate ca, în momentul aderării, să semneze și să ratifice Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare și Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, care tratează problema minorităților. În această privință, sunt transmise două mesaje diferite, ceea ce face ca Uniunea Europeană să pară ipocrită. Acest lucru solicită clarificare pentru că 15 % din cetățenii Europei sunt minorități autohtone sau migratoare, ceea ce include și 12 milioane de romi.

Aceasta este o problemă extrem de importantă și serioasă în Europa. Ar fi ideal ca Ombudsmanul, ca parte din activitatea sa viitoare – și sper că își va continua activitatea – să poată acorda o atenție deosebită acestei chestiuni.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am de făcut patru observații cu privire la acest raport.

Prima se referă la faptul că Ombudsmanul este o parte indispensabilă a unei Uniuni Europene democratice și, ceea ce este mai important, a unei Uniuni care este aproape de cetățenii săi.

Al doilea punct este că, după depășirea problemelor inițiale, colaborarea dintre Comisia pentru petiții și Ombudsman a fost excelentă.

În al treilea rând, Comisia pentru petiții și Ombudsmanul, împreună, reprezintă unitatea esențială de măsură, dacă doriți, pentru o Europă mai aproape de cetățeni.

În al patrulea rând, în calitate de membru al Comisiei pentru petiții, aștept în continuare cu nerăbdare un dialog critic cu cetățenii Uniunii Europene, în special acum, când noul tratat a intrat în vigoare. Uniunea Europeană se află la dispoziția cetățenilor săi, nu invers, și trebuie să depunem eforturi împreună pentru a ne asigura că lucrurile rămân așa și că acestea sunt îmbunătățite.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Dle președinte, aș dori mai întâi să îl felicit pe Ombudsmanul European pentru numărul record de anchete finalizate în 2008. Sunt sigur că noul său statut îi va permite să își desfășoare activitatea și mai eficient și să răspundă rapid plângerilor cetățenilor, prin consolidarea încrederii reciproce dintre Ombudsman și cetățeni.

Prioritatea Ombudsmanului trebuie să fie prevenirea cazurilor de administrare defectuoasă. Regret să spun că am făcut foarte puține progrese în această direcție. Cu toate acestea, sper că, odată cu intrarea în vigoare a Cartei drepturilor fundamentale și a Tratatului de la Lisabona, acest aspect va fi consolidat.

Cea de-a doua provocare va fi continuarea promovării transparenței în cadrul instituțiilor europene. Cea de-a treia provocare, în anii următori, va fi introducerea campaniilor de informare pentru a asigura că cetățenii noștri își cunosc drepturile în procent de 100 %.

În ultimul rând, Rețeaua europeană a mediatorilor este o platformă importantă pentru cooperarea și schimbul de bune practici între diferite țări. Bulgaria participă activ la această rețea. Nu doar că a acumulat experiența necesară, ci a și sporit influența acestei instituții în ultimii ani.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Dle președinte, doresc să îi mulțumesc în special Ombudsmanului, dlui Diamandouros, pentru că a sprijinit în mod hotărât eforturile Parlamentului de a susține și a mări transparența în luarea deciziilor, și, după cum știm, doamnelor și domnilor, această activitate trebuie să fie continuată. Există anumite provocări. Dna Wallström, comisar european, a menționat coduri de bună conduită administrativă, și aș dori să îi întreb pe dumneaei și pe dl Diamandouros dacă nu este timpul, acum că noua Comisie își începe activitatea, să se facă o propunere legislativă care să se aplice tuturor instituțiilor și să le oblige să adere la principiile bunei guvernări. Din câte știu, fiecare stat membru are o astfel de legislație în vigoare.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, în calitate de membră a Comisiei pentru petiții, este important pentru mine să pot reprezenta interesele cetățenilor chiar mai bine decât o fac în prezent. Aș dori ca un public mai extins să aibă cunoștință de posibilitatea de a-și transmite problemele în Parlament. Așa stau lucrurile, dată fiind intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. În orice caz, dle Ombudsman, vă doresc un succes și mai mare în viitor.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, mulțumirile mele dnei Paliadeli pentru raportul său. Rolul Ombudsmanului European este într-adevăr unul decisiv, în special în aceste momente când, prin Tratatul de la Lisabona, încercăm să creăm o Europă mai aproape de cetățeni. Ca atare, rolul Ombudsmanului European este crucial și decisiv. Consider că dl Diamandouros a fost eficient și consecvent și a depus eforturi

în vederea promovării transparenței și a abordării unor aspecte legate de lipsa acesteia. Mai mult, acesta a acționat în scopul protejării mijloacelor eficiente de acțiune, atât în interiorul Uniunii Europene cât și în statele membre.

În general, această abordare demonstrează o inițiativă generală din partea instituțiilor europene de a oferi servicii cetățenilor, și cetățeanul, cu siguranță – prin intermediul procesului ca întreg și cu eforturile pe care noi trebuie să le facem în continuare – are o mai mare încredere în noi toți, în toate instituțiile Uniunii Europene.

Ca atare, și ajung la final, consider că dl Diamandouros a avut succes în activitatea sa și cred că dezbateră de azi și raportul depus sunt motive suficiente pentru a alege un nou Ombudsman European pentru următoarea legislatură.

Nikiforos Diamandouros, Ombudsmanul European. – Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a mulțumi călduros tuturor deputaților europeni care au făcut observații foarte constructive și foarte pozitive cu privire la activitatea Ombudsmanului. Apreciez foarte mult acest lucru. Le mulțumesc și celor care au făcut observații critice constructive la adresa activității desfășurate de Ombudsman. Tocmai de aceea sunt aici: să învăț din sugestiile și din criticile dumneavoastră pentru a putea duce mai departe activitatea Ombudsmanului, pentru a-i servi mai bine pe cetățeni în viitor.

Permiteți-mi să spun pe scurt că principalele preocupări pe care înțeleg că le-ați exprimat au legătură cu nevoia unei mai mari transparențe, și, dacă sunt reale, voi încerca cu siguranță să-mi redublez eforturile de promovare a transparenței și a bunei administrări, pentru care mă simt principala persoană responsabilă din Uniune.

Tratatul de la Lisabona deschide tot felul de noi posibilități, și intenționez cu siguranță să utilizez la maximum toate oportunitățile care îmi sunt oferite de tratat, încă o dată, pentru a-i servi mai bine pe cetățeni, cooperând permanent cu Comisia pentru petiții a Parlamentului și cu acest organism solemn.

După ce am spus acest lucru, aș dori să îi mulțumesc în puține cuvinte dnei comisar Wallström pentru activitatea dumneaei, pentru comentariile și cuvintele călduroase de sprijin, precum și să repet și să confirm faptul că, din moment ce Comisia cuprinde 66 % din totalul funcției publice a Uniunii, este inevitabil ca majoritatea plângerilor să fie împotriva Comisiei. Așa stau lucrurile cu siguranță.

Permiteți-mi să abordez problemele care au fost ridicate de dl Boștinăru și dl Czarnecki referitoare la cooperarea mai strânsă cu mediatorii naționali, în special dincolo de granițele UE. Aici există două probleme. Am menținut cu siguranță contactul cu toți mediatorii din statele candidate, care, din acest punct de vedere, sunt în afara granițelor UE. În plus, am o cooperare strânsă cu Comisarul pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei, care a fost desemnat de această instituție drept punct de contact pentru toți mediatorii din cadrul Consiliului Europei.

Părerea mea personală este că, dacă aș depăși acest punct, aș intra în zona relațiilor internaționale, care sunt de fapt domeniul principal al Comisiei, astfel încât am încercat să mențin un echilibru în acea zonă. Totuși, sunt pe deplin conștient de nevoia unei cooperări mai strânse în toate zonele și încerc să o realizez.

În ceea ce privește timpul necesar pentru a soluționa cazurile, problemă pusă de dna Göncz, permiteți-mi să spun doar că am reușit acum să reducem semnificativ timpul alocat, și în medie mai mult de 50 % – aproximativ 55 % – din cazuri sunt finalizate în prezent în mai puțin de un an sau în aproximativ 12 luni. Dacă vă gândiți că trebuie să lucrăm în 23 de limbi, ceea ce necesită un volum foarte mare de traduceri, cred că timpul nu este exagerat. Vă ofer o medie, pentru că dacă este vorba despre cazuri simple, acestea sunt soluționate în aproximativ trei sau patru luni; Am dorit doar să clarific acest punct.

Permiteți-mi ca, în absența dnei Harkin, să îi mulțumesc acesteia și să aplaud atitudinea sa de sprijin pentru poziția mea în ceea ce privește o mai mare transparență, chiar și în ceea ce sunt, poate, situații dificile, dacă pot spune așa.

Ca răspuns la observațiile dlui Vlasák cu privire la Ombudsman, sunt afectat de aceste comentarii. Permiteți-mi însă să subliniez faptul că Ombudsmanul nu ar trebui judecat doar din punctul de vedere al numărului de plângeri sau anchete pe care le gestionează. Gestionăm peste 11 000 de cereri de informații, alături de plângeri, în fiecare an. Călătoresc mult și tot timpul prin toate statele membre. În timpul mandatului meu, am efectuat mai mult de 350 de călătorii în întreaga Uniune, și am ajuns prin tot felul de circumscripții și am ținut discursuri în multe zone.

Astfel, resursele care sunt cheltuite de Ombudsman pentru a servi cetățenii depășesc cu mult numărul de plângeri care sunt gestionate, și aş dori ca acest organism solemn să rețină acest lucru. Sunt sigur că mulți dintre dumneavoastră știu asta, însă doresc doar să fac această clarificare.

Permiteți-mi, în ultimul rând, din moment ce aceasta este ultima dată când mă adresez acestui organism în timpul mandatului actual, să exprim din această poziție mulțumiri sincere tuturor interpreților pentru munca depusă pentru mine în ultimii cinci ani.

Chrysoula Paliadeli, raportoare. – (EL) Dle președinte, mulțumirile mele membrilor acestei ședințe pentru comentariile constructive și cuvintele amabile cu privire la raportul meu.

Comisia pentru petiții și eu personal am avut onoarea deosebită de a elabora raportul referitor la raportul anual privind una dintre cele mai importante instituții ale Uniunii Europene, Ombudsmanul European, și am ajuns la concluzia că activitățile pe care le-a desfășurat dl Nikiforos Diamandouros în 2008 au servit instituției și obligațiilor care derivă din ea în mod consecvent, serios și eficient.

Cu această atitudine imparțială și obiectivă față de instituțiile puternice și atitudinile birocratice, Ombudsmanul European și-a consolidat poziția, nu doar pentru că a ajutat cetățenii europeni în chestiuni legate de neglijență sau ineficiență administrativă, ci mai ales pentru că le-a sporit încrederea în Uniunea Europeană și instituțiile sale.

Credem că, în 2008, Ombudsmanul a sprijinit instituția, respectând statul de drept și având o conștiință socială pronunțată, stabilind astfel un standard înalt pentru anii următori. Suntem convinși că o administrare adecvată a obligațiilor și drepturilor acestei instituții de către Ombudsmanul European în anii următori va promova o administrare stabilă în cadrul instituțiilor Uniunii Europene într-un mod mai eficient chiar și va crea o atitudine și mai favorabilă cetățenilor din partea instituțiilor sale. Credem că acest lucru va reabilita nu doar instituția Ombudsmanului European, și, indirect, instituția mediatorilor din statele membre, ci și un rol mai important al Parlamentului European, care îl controlează și îl alege.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Raportul prezentat de către Ombudsmanul European pentru anul 2008 este unul foarte echilibrat și complet și doresc să îl felicit cu această ocazie pe dl Nikiforos Diamandouros și echipa dânsului pentru munca depusă.

Observăm, în primul rând, o creștere a numărului de plângeri înregistrate de către Ombudsman pe parcursul anului 2008 – 3 406 plângeri, față de 3 211 în anul 2007. Acest fapt poate fi interpretat într-un mod pozitiv dacă ne gândim că cetățenii europeni își exercită dreptul democratic la informare, dar și într-un mod negativ, dacă analizăm conținutul acestor reclamații.

Principalele tipuri de presupusă administrare defectuoasă în cadrul anchetelor deschise în 2008 au fost lipsa transparenței, inclusiv refuzul de a furniza informații și abuzul de putere. Mi se pare îngrijorător faptul că 36% din anchete au la bază o plângere legată de lipsa de transparență a instituțiilor europene, deoarece administrația europeană este un element cheie în clădirea încrederii cetățenilor în proiectul european și cred că trebuie să facem tot posibilul pentru a crește transparența decizională și administrativă a instituțiilor noastre.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) UE este o junglă – nu doar în ceea ce privește subvențiile, ci și în ceea ce privește competențele sale, procesele de luare a deciziilor și prezența acesteia pe Internet. Într-un cuvânt, pentru cetățeanul mediu, UE rămâne o ghicitoare înconjurată de o enigmă. Această zonă este una pe care Tratatul de la Lisabona ar fi putut să o abordeze. Acesta ar fi putut asigura o transparență mai mare, ar fi putut garanta o Europă alcătuită din popoarele sale culturale și statele naționale de o importanță istorică în parteneriat egal, divers, federal și adițional în structura sa internă, dar unit și puternic la exterior pentru a reprezenta interesele europene. Totuși, se pare că există interes redus pentru transparență – deciziile Consiliului și numirea președinților Comisiei se desfășoară în spatele ușilor închise. O prezență normală pe Internet necesită utilizarea consecventă a limbilor de lucru ale UE – germană, engleză și franceză, cu care este posibil să se ajungă la majoritatea cetățenilor UE. Ar fi bine ca Președinția actuală a Consiliului să ia act de acest lucru. Constituirea și activitatea Ombudsmanului UE este un pas în direcția cea bună, însă este nevoie de eforturi sporite dacă dorim să reducem distanța dintre UE și cetățeni. Cel mai important pas ar fi să organizăm referendumuri pe subiecte care indică drumul înainte, iar rezultatele acestor referendumuri ar trebui să fie

respectate. Decretele Beneš nu pot cu niciun preț legitima nedreptatea. Chiar și un ombudsman este de puțin ajutor pentru cetățenii de categoria a doua.

Krisztina Morvai (NI), *în scris. – (HU)* Raportul Ombudsmanului European nu reflectă experiențele pe care le-am avut ca avocat specializat în drepturile omului în Ungaria. Nu menționează faptul că în toamna anului 2006, poliția, dirijată de guvern, a rănit, trimis în închisoare și a supus unor false proceduri penale câteva sute de pietoni pașnici și demonstranți care comemorau un eveniment special. UE a tăcut. De asemenea, nu spune nimic despre faptul că, de atunci, poliția verifică regulat, și în mod ilegal, actele celor care demonstrează pentru schimbare, precum și că îi înregistrează video, îi hărțuiește ilegal și adesea îi arestează în mod arbitrar.

Tot „datorită” poziției imorale și pasive a Uniunii Europene, 16 activiști din opoziție au fost ținuti luni de zile în custodie sub suspiciunea comiterii unui „act terorist”. „Principala infracțiune” a acestora este că au înființat o mișcare de divulgare a actelor de corupție comise de guvern. Modul în care au fost percheziționate casele lor și le-au fost confiscate averile, împreună cu încălcarea constantă, flagrantă a drepturilor lor de deținuți, contravine pe deplin normelor europene privind drepturile omului.

De exemplu, percheziționări arbitrare, de natură să intimideze, au fost realizate de multe grupuri de comando sub acoperire, în lipsa unei persoane autorizate de încredere sau a altui garant. S-au confiscat computere cu o desconsiderare totală a dispozițiilor legale și fără nicio înregistrare expertă a datelor stocate în acel moment, permițând autorităților să falsifice probe și să încheie socoteli cu oponenți politici. Așteptăm o intervenție hotărâtă din partea UE.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris. – (ET)* Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale prevede că, „Orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii”. Cunoscând raportul pe performanță a Ombudsmanului European pentru anul 2008, astăzi, din păcate, trebuie să recunoaștem în continuare faptul că cel mai frecvent tip de administrare defectuoasă în cadrul instituțiilor europene, citat în plângeri, este lipsa de transparență (36% din numărul total al anchetelor).

Pentru mine, este într-adevăr îngrijorător faptul că, deși Parlamentul European a aprobat Codul Ombudsmanului de bună conduită administrativă în 2001, printr-o rezoluție proprie, celelalte instituții ale Uniunii nu au urmat pe deplin cererile adresate de Parlament.

Sprijin pe deplin propunerile raportorului ca administrarea defectuoasă să fie interpretată mai larg de acum înainte, astfel încât, alături de actele administrative ilegale și încălcările normelor și principiilor obligatorii, aceasta să includă cazurile în care instituțiile administrative au fost neglijente, au acționat într-un mod lipsit de transparență sau au încălcat alte principii ale buneii administrări. Apelez personal la instituțiile UE și la viitorul Ombudsman în vederea creșterii transparenței proceselor de evaluare ale UE și a structurilor administrative, elaborând un cod care să funcționeze în mod eficient, cu scopul de a reduce cazurile de administrare defectuoasă în UE.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris. – (PL)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, la început aș dori să mulțumesc raportoarei, dna Paliadeli, pentru un raport foarte cuprinzător și clar, și Ombudsmanului și echipei sale pentru eforturile neobosite de a elimina administrarea neadecvată și de a crește standardele de administrare în Uniunea Europeană. Ombudsmanul European joacă un rol important, intervenind în conformitate cu principiul de a lua „decizii într-un mod cât se poate de deschis și de apropiat de cetățean”. Mă bucur să citesc raportul, care arată că Ombudsmanul a continuat să își exercite atribuțiile într-un mod activ și echilibrat, prin gestionarea plângerilor și menținerea unor relații constructive cu instituțiile europene. Totuși, privesc cu îngrijorare faptul că numărul de plângeri a crescut în comparație cu 2007. Din fericire, a crescut doar cu 6 %, însă acest lucru ar trebui să fie un avertisment pentru instituțiile noastre. Administrația ar trebui să tragă învățăminte din acest lucru, și să evite greșeli și acțiuni incorecte în viitor, prin aplicarea recomandărilor prezentate în raport. O sprijin pe raportoare în apelul acesteia către instituțiile și autoritățile Uniunii Europene pentru a-și alinia practicile la dispozițiile Codului de bună conduită administrativă. Au trecut opt ani de când Parlamentul European a adoptat rezoluția de aprobare a codului. Este foarte mult timp de atunci. Adaptarea dispozițiilor codului ne va ajuta să atingem o cooperare și o sinergie mai extinse în vederea obținerii celui mai eficient răspuns la nevoile cetățenilor noștri.

6. Orientările tranzitorii în materie de procedură bugetară pentru a ține seamă de intrarea în vigoare a tratatului de la Lisabona (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A7 - 0045/2009) elaborat de dl Lamassoure, în numele Comisiei pentru bugete, referitor la orientările procedurale de tranziție în ceea ce privește chestiunile bugetare în vederea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, raportor. – (FR) Dle președinte, aș dori mai întâi să folosesc această șansă pentru a mulțumi președintelui Barroso și comisarului Šemeta pentru decizia lor de a amâna publicarea propunerilor Comisiei privind politica bugetară viitoare și îmbunătățirea perspectivei financiare până la următoarea legislatură de șase luni.

În mod evident, Consiliul European și Parlamentul au căzut de acord ca această îmbunătățire să aibă loc în 2008-2009, dar asta era acum 4 ani, ceea ce înseamnă foarte mult timp. Între timp, au existat Tratatul de la Lisabona, primul referendum irlandez, criza financiară, întârzierea intrării în vigoare a noului tratat, și așa mai departe.

Prin urmare, este mai înțelept să încredințăm noii Comisii sarcina de a-și prezenta programul politic împreună cu interpretarea financiară a acestui program în câteva luni.

Pe de o parte, din moment ce Tratatul de la Lisabona urmează să intre în vigoare la 1 decembrie, nu trebuie să pierdem timpul în adoptarea măsurilor de tranziție necesare pentru a trece de la un tratat la altul în domeniul bugetar.

Președinția suedeză a propus ca comitetul de conciliere din 18 noiembrie să fie o șansă pentru cele trei instituții de a ajunge la un acord politic pe acest subiect. Prin urmare, acum este vorba de o chestiune ce ține de misiunea Parlamentului de a acorda un mandat de negociere delegației sale din cadrul comitetului de conciliere.

Patru puncte trebuie abordate cât mai curând posibil; niciunul nu ar trebui să prezinte o problemă politică serioasă.

Mai întâi, procedura de transfer: eliminarea distincției dintre cheltuieli obligatorii și neobligatorii necesită adoptarea unei singure proceduri, punerea pe picior de egalitate a celor două autorități bugetare, fără a compromite flexibilitatea care trebuie arătată de Comisia Europeană în momentul repartizării bugetului.

În al doilea rând, bugetele suplimentare: de la începutul lui 2010, un prim buget suplimentar va fi solicitat pentru a pune la dispoziția tuturor instituțiilor implicate resursele financiare necesare în vederea exercitării noilor competențe conferite prin Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, avem nevoie de o procedură simplificată, inspirată de noua procedură conform căreia tratatul permite chiar adoptarea bugetului principal.

În al treilea rând, calendarul reuniunilor pregătitoare între cele trei instituții, sau, cum îl denumim noi, calendarul pragmatic: acesta este un punct în privința căruia nu trebuie să facem nimic diferit de ceea ce am făcut înainte.

În al patrulea rând – în cele din urmă – procedura pentru recurgerea la sistemul douăsprezecimilor provizorii, în situația puțin probabilă, totuși posibilă, în care nu reușim să ajungem un acord cu privire la bugetul pe 2010. În ceea ce privește acest punct, credem că dispozițiile Tratatului de la Lisabona sunt suficient de clare pentru a înlătura nevoia de un supliment.

Comisia dvs. pentru bugete a adoptat aceste propuneri cu o majoritate foarte largă. Invit și Parlamentul să procedeze la fel, astfel încât să putem finaliza negocierile cu Consiliul și Comisia până la termenul limită stabilit.

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc dlui Lamassoure pentru raportul său.

Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va modifica normele din sectorul bugetar, cu Parlamentul European și Consiliul în calitate de co-decidenți pe picior de egalitate în ceea ce privește toate cheltuielile. Acest lucru va implica un nou cadru juridic care va solicita o examinare atentă între instituții.

Din moment ce responsabilitatea noastră comună este de a asigura că procesele și operațiunile bugetare se desfășoară în mod continuu și fără incidente, împărtășesc părerea raportorului că trebuie să ajungem urgent

la un acord cu privire la orientările de tranziție. Aceste norme de tranziție sunt mai degrabă de natură tehnică și vor fi în vigoare doar până la intrarea în vigoare a noului cadru juridic.

Raportorul a identificat problemele exacte care trebuie discutate în raportul său. Vom avea nevoie de norme noi pentru a opera transferuri și norme noi pentru a adopta bugete rectificative. Vom avea nevoie de un calendar care va permite o implicare adecvată a tuturor actorilor. Va trebui, de asemenea, să convenim asupra unor principii clare de colaborare și, după caz, vom avea nevoie de anumite norme cu privire la douăsprezecimile provizorii.

Pot confirma aici că sunt pregătit să fac sugestiile necesare pentru a se ajunge la un acord echilibrat. Propun să începem să discutăm aceste probleme în cadrul dialogului pe care îl vom avea în această după-amiază. Sper că cele trei instituții vor putea ajunge la un acord în timpul concilierii din noiembrie.

Salvador Garriga Polledo, în numele Grupului PPE. – (ES) Dle președinte, Lisabona va aduce multe modificări, dar puține vor fi la fel de dramatice precum acelea care trebuie aduse procedurii bugetare.

Orice raportor general pentru bugete știe cum operează strategia actuală de negociere în două faze: în mod clar, acoperirea acestui domeniu într-o rundă va solicita eforturi suplimentare în termeni de cooperare și consens între diferite instituții.

Această situație nouă are deja o influență asupra negocierii actuale a procedurii bugetare și a concilierii acesteia săptămâna viitoare, pentru că știm că aceasta este ultima dată când procedura se desfășoară în modalitatea de acum. Aș dori să felicit Comisia pentru bugete pentru rapiditatea și flexibilitatea cu care a adus în fața noastră aceste norme de tranziție.

Următoarele câteva luni vor fi critice pentru politica bugetară: vor exista transferuri urgente; vor exista bugete rectificative urgente care vor apărea pe parcursul lunilor următoare, în privința cărora va trebui să oferim un răspuns complet folosind noua procedură; și va fi necesar, printre altele, să dezbatem bilanțul bugetelor rectificative folosind o procedură nouă care va necesita o responsabilitate sporită din partea tuturor instituțiilor.

În ceea ce privește aceste norme de tranziție, grupul meu consideră că va trebui ca noi toți să facem un efort suplimentar, însă, în special, viitorul președinte al Consiliului va juca un rol foarte important, mai ales în ceea ce privește menținerea în vigoare a actualului „acord tacit”. Este posibil ca Consiliul să fie tentat să încerce să acționeze pentru a se favoriza în chestiuni foarte urgente legate de buget, cum ar fi Serviciul european pentru acțiune externă, însă, în mod evident, cele trei instituții vor fi pe picior de egalitate și, din punctul de vedere al Parlamentului, ceea ce va exista va fi un semn important de responsabilitate.

Göran Färm, în numele Grupului S&D. – (SV) Dle președinte, Tratatul de la Lisabona va aduce schimbări importante, nu mai puțin importante în domeniul bugetului. Așa cum au menționat mulți, cea mai importantă schimbare este că va dispărea diferența dintre cheltuielile obligatorii și cele neobligatorii. Parlamentul European va avea, prin urmare, putere de decizie cu privire la întregul buget, și vom avea o procedură bugetară nouă, simplificată. Tratatul este acum gata și aprobat, dar acest lucru nu înseamnă că putem trece imediat la noua procedură.

Pentru început, suntem total de acord cu privire la executarea procedurii bugetare din acest an în conformitate cu normele vechi, din moment ce încercarea de a schimba lucrurile în cursul lecturii bugetului ar duce la haos. În al doilea rând, înainte de aplicarea completă a noului tratat, avem nevoie de un nou acord interinstituțional. Avem nevoie de un Regulament financiar actualizat și de un buget nou pe termen lung, renegociat, cadrul financiar multianual, ca parte a acestei noi legislații.

Acest lucru va necesita timp. Pentru a putea începe să lucrăm la proiectul de buget în 2010, avem nevoie, prin urmare, de o serie de dispoziții provizorii. Aș dori să îi mulțumesc președintelui Comisiei pentru bugete, dl Lamassoure, care a luat foarte rapid inițiativa de a elabora acest raport și l-a întocmit în timp record, cooperând totuși foarte strâns cu diferitele grupuri din comisie. Vă adresez mulțumirile mele.

Am inclus în raport un număr de opinii cu privire la natura noilor soluții permanente. Noi, social-democrații, mai ales, am înaintat câteva opinii. Cea mai importantă este garantarea faptului că noile puteri ale Parlamentului sunt aplicate în timpul perioadei de tranziție și că propunerile care trebuie depuse au drept rezultat adoptarea unui nou acord interinstituțional pe viitor, precum și abordarea Regulamentului financiar revizuit ca un pachet, astfel încât să putem realiza un întreg funcțional fără suprapuneri și probleme de interpretare.

Sper că în cadrul dialogului de astăzi vom putea, de asemenea, să convenim asupra primelor elemente ale acestui aspect. În concluzie, aş dori doar să spun că schimbarea pe care acest lucru o presupune pentru procedura bugetară este un exemplu bun al simplificării şi reducerii procedurilor birocratice de care întreaga UE are mare nevoie.

Anne E. Jensen, în numele Grupului ALDE. – (DA) Dle preşedinte, şi eu aş dori să încep prin a-mi exprima mulţumirea faţă de faptul că avem acum un Tratat de la Lisabona în vigoare, un tratat care, desigur, va conferi Parlamentului o putere mai mare asupra bugetului şi va modifica modul de adoptare a bugetului anual al UE. Ne aflăm într-o fază de tranziţie, în care bugetul pentru 2010 este adoptat conform vechiului tratat, însă execuţia bugetului va fi monitorizată şi urmărită în temeiul noului tratat. Indiferent de modul în care rezolvăm această situaţie în practică, am realizat un început cu raportul dlui Lamassoure, şi aş dori să îi mulţumesc pentru faptul că a luat această iniţiativă atât de rapid. Grupul Alianţa Liberalilor şi Democraţilor pentru Europa sprijină raportul din toată inima, ceea ce indică modul în care trebuie să abordăm bugetele rectificative şi transferurile, precum şi alte lucruri care au fost menţionate deja.

Grupul Europa Libertăţii şi a Democraţiei a depus un număr de amendamente care propun eliminarea bugetelor rectificative şi a transferurilor. Vă pot spune că Grupul ALDE va vota împotriva tuturor propunerilor din partea Grupului EFD. Suntem de acord cu dl Lamassoure că numărul de bugete rectificative trebuie redus. Cu toate acestea, lucruri neprevăzute intervin pe parcursul unui an şi, prin urmare, avem nevoie de un astfel de instrument. În plus, parlamentele naţionale dispun, la rândul lor, de un astfel de instrument. Pe parcursul unui an este posibil să intervină schimbări. Numărul în creştere al cererilor de finanţări de la Fondul de ajustare la globalizare, împreună cu numărul mare de concedieri, vor avea drept rezultat, desigur, o serie de bugete rectificative. Nu ar trebui să eliminăm nici posibilitatea efectuării de transferuri între conturi. Există nişte norme foarte fixe cu privire la cât poate transfera Comisia şi cum trebuie făcut acest lucru – nu poate fi făcut pur şi simplu cum îşi închipuie Comisia. Aceasta trebuie să solicite mai întâi opinia Parlamentului şi a Consiliului.

Raportul subliniază, de asemenea, faptul că Regulamentul financiar şi acordul interinstituţional ar trebui, la rândul lor, modificate, şi aştept cu nerăbdare să primim o propunere din partea Comisiei în curând.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle preşedinte, dle comisar, în numele grupului Verzilor/Alianţa Liberă Europeană, aş dori să afirm că sprijinim explicit mandatul lui Alain Lamassoure pentru funcţia de preşedinte al Comisiei pentru bugete. Suntem siguri că acesta va conduce negocierile foarte bine şi cu o foarte mare încredere în sine în perioada de tranziţie în care ne găsim. Ştim că în perioada de tranziţie de la punerea în aplicare a Tratatului de la Nisa la cel de la Lisabona – pe care îl aşteptam cu toţii şi de care avem nevoie pentru a face Europa mai democratică şi transparentă – avem nevoie de norme clare.

Comisia pentru bugete este responsabilă, împreună cu Consiliul şi cu alţii, de întocmirea bugetului european, şi afirmăm clar că ne vom proteja şi consolida drepturile noastre parlamentare. Nu vom permite – şi acest lucru s-a întâmplat şi sub conducerea negocierilor de către dl Lamassoure – ca aceste drepturi să fie restrânse în vreun fel, şi suntem absolut convinşi că nu trebuie să existe niciun transfer de putere către Consiliu.

Aş dori să vă reamintesc că este absolut necesar, când vine vorba de bugete noi în anii următori, ca bugetul european să fie elaborat în comun de către statele membre şi de Parlamentul European într-un veritabil spirit european. Numai atunci vom putea crea o Uniune Europeană aptă pentru viitor. Aş mai dori să vă reamintesc, în legătură cu regulamentele financiare, şi mai ales în legătură cu repartizarea actuală a banilor către şi în interiorul statelor membre, că acest lucru trebuie să se întâmple, desigur, într-un mod care să fie protejat împotriva abuzurilor. Nu trebuie să existe scandaluri sau fraudă, însă regulamentele financiare trebuie să fie, la rândul lor, mai simple şi mai transparente pentru ca programele noastre europene să nu creeze probleme pe plan local, ci să ajungă efectiv la oameni. Acesta este felul în care ar trebui să ne formulăm politica bugetară europeană în următorii câţiva ani.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle preşedinte, în urma raportului întocmit de distinsa deputată, dna Guy-Quint, în aprilie 2008, noul cadru juridic pentru chestiuni bugetare ar trebui să fie acum gata de adoptare. Toate instituţiile au fost de acord că acest lucru ar trebui să aibă loc pentru a evita vidul legislativ. Prin urmare, ar trebui să nu avem nevoie de orientări de tranziţie în ceea ce priveşte chestiunile bugetare.

Raportul întocmit de distinsul deputat, dl Lamassoure, se axează pe aprobarea bugetelor rectificative şi a transferurilor, ambele constituind practici riscante şi neadecvate care arată lipsă de profesionalism în ceea ce priveşte procesele de stabilire a bugetului şi de planificare, iar acestea pot să devină şi mai riscante în perioadele de tranziţie.

Numărul actual de bugete rectificative este exagerat și nici măcar nu respectă condițiile prevăzute la articolul 37 din Regulamentul financiar.

Numărul actual de transferuri este, de asemenea, exagerat și acest lucru nu s-ar întâmpla dacă planificarea bugetului ar fi realizată cu o mai bună înțelegere a nevoilor diverselor sectoare din diferite țări.

În calitate de membru al Comisiei pentru bugete, sunt îngrozită să văd aproape că întreaga comisie, cu excepția mea, este de acord cu toate aceste cereri de transferuri.

Prin urmare, în perioada de tranziție nu ar trebui aprobate nici bugete rectificative și nici transferuri, iar toate eforturile ar trebui concentrate asupra adoptării cadrului juridic pentru a evita alte daune aduse intereselor contribuabililor.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Dle președinte, Partidul olandez pentru libertate (PVV) participă în Parlamentul European pentru prima oară, și este șocat de atitudinea de tip mercenar a deputaților din acest Parlament. În acest sens, Parlamentul seamănă cu un anti-parlament. Obiectivul pare a fi scoaterea a cât mai mulți bani din buzunarele cetățenilor muncitori ai Europei, și, mai ales, ai Olandei.

Miliarde sunt cheltuite pentru subiecte ușoare ale stângii, cum ar fi ajutorul pentru climă și dezvoltare, în timp ce în Olanda, oamenii nu primesc tratament în centrele de îngrijire medicală, vârsta de pensionare pentru ca o persoană să poată beneficia de pensia de stat pentru limită de vârstă (AOW) este acum ridicată la 67 de ani și poliția este obligată să facă reduceri de personal. De președinte, acest Parlament ar trebui să fie alături de cetățenii săi, însă, în schimb, acesta își realizează schemele proprii, extravagante și corecte din punct de vedere politic, și pe cele ale amicilor elitiști.

Din păcate, irlandezii au aprobat respingătorul Tratat de la Lisabona, dar măcar ei au putut alege. PVV crede că este dezonorant faptul că acest tratat groaznic a fost băgat pe gâtul poporului olandez. Din păcate, totuși, asta este realitatea și, în mod regretabil, și noi va trebui să învățăm să trăim cu ea.

PVV cooperează constructiv în acest Parlament. Totuși, nu putem fi de acord cu actualul raport. Olanda este cel mare contribuitor net pe cetățean, și vrem să vedem că acest lucru se va schimba foarte curând. Cererea mea către raportor este ca acesta să includă în raport o declarație din care să rezulte faptul că Parlamentul European solicită Consiliului să pună capăt cât mai curând posibil poziției continue a Olandei drept cel mai mare contribuabil net pe cetățean.

În cazul în care acest lucru este precizat în raport, vor exista alte patru semnale de verde în acest Parlament la votarea de astăzi. Aceasta îmi pare ca fiind o șansă unică pentru raportor. Aș dori să adaug faptul că vom sprijini toate amendamentele depuse de Grupul Europa pentru Libertate și Democrație.

László Surján (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, în Ungaria, după Primul Război Mondial, în Budapesta s-au construit adăposturi temporare, menite a oferi tratament medical prizonierilor de război care se întorceau acasă. Aceste cabine temporare sunt în funcțiune chiar și astăzi.

Noi dorim să introducem regulamentele procedurale de tranziție pentru a proteja procedura bugetară. Cred că dl Lamassoure, raportorul și președintele comisiei, a menționat și vrea să vadă aplicate principiile care vor dura cel puțin la fel de mult ca și acele cabine temporare funcționabile timp de 90 de ani pe care tocmai le-am menționat. Este extrem de important că am plătit un preț scump pentru Tratatul de la Lisabona. Am renunțat la anumite principii, și cetățenii unei țări, Republica cehă, se vor bucura de drepturile omului mai puțin decât majoritatea europenilor. Este datoria noastră fundamentală să punem în aplicare într-un mod adecvat, uniform și eficient acest tratat pentru care am plătit un preț atât de mare. În opinia mea, propunerile pentru care raportorul solicită astăzi autorizare în vederea punerii lor în aplicare servesc mai mult decât suficient acestui scop. Acesta este motivul pentru care grupul meu ar dori ca o majoritate largă din Parlament să le accepte fără nicio modificare.

În ultimul rând, tot referitor la subiectul lucrurilor temporare, o reclamă de acum câteva decenii relatează faptul că fuseseră construite apartamente în regim de proprietate permanentă pentru ofițerii ruși detașați temporar în Ungaria. Asta înseamnă că, oricât de permanent am crede că este un lucru, acesta devine învechit după un anumit timp. Sper că regulamente mai bune le vor înlocui pe cele prezente atunci când acestea din urmă își vor pierde validitatea. Cu această speranță, vă cer tuturor să sprijiniți această propunere.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Dle președinte, după cum s-a spus deja, Tratatul de la Lisabona va intra în sfârșit în vigoare și anumite efecte ale acestei intrări vor fi simțite imediat după semnarea acestuia; de exemplu, o parte din activitatea Comisiei pentru bugete trebuie să fie condusă conform unor noi norme

începând cu luna ianuarie. Prin urmare, noi, cei din cele trei instituții, lucrăm deja la norme provizorii care să ne guverneze activitatea până în momentul în care noile reglementări la care se face referire în tratat sunt dezbătute și adoptate.

Susținem pe deplin raportul întocmit de dl Lamassoure. Nu credem că mai este ceva de adăugat la concluziile raportului. Sper doar că în cadrul dialogului inițiat între cele trei instituții va prevala consensul și că nimeni nu va încerca să atragă balanța în favoarea sa.

Cu permisiunea dvs., aș dori să fac câteva observații, pentru că am impresia că, uneori, în cadrul unei secțiuni a Comisiei pentru bugete există un anumit optimism, iar acest optimism ne-a condus la adoptarea unui considerent care precizează că Tratatul de la Lisabona simplifică în mod considerabil procedura bugetară.

Tocmai am sosit în acest Parlament, și în mod evident nu am avut niciun fel de experiență în domeniul bugetului european, dar, sincer, ceea ce am putut citi din noile dispoziții bugetare nu mă face să împărtășesc acest optimism. Procedura va fi complicată, și, în funcție de dimensiunea acordului sau, mai probabil, a dezacordului dintre Parlament și Consiliu, situația va fi complicată. Totuși, nu vom ști acest lucru cu siguranță până când nu se vor desfășura câteva proceduri bugetare conform noilor norme.

Ceea ce putem ști chiar acum este punctul de vedere al Consiliului și, în această privință, adevărul este că nici eu nu sunt prea optimist, pentru că văd că acesta încearcă să rețină cât mai multă putere pentru a putea bloca orice decizie care este împotriva liniei ortodoxe. Adică dorește să poată bloca orice decizie care vizează cheltuirea unui euro în plus față de ceea ce este planificat, indiferent de ce se întâmplă. Dacă așa stau lucrurile, dacă dorește să dețină tot controlul, cred că Consiliul face o mare greșală, pentru că lucrul de care acesta are nevoie este un Parlament puternic alături de care să poată lucra.

Timo Soini (EFD). – (FI) Dle președinte, sprijin propunerile bine argumentate înaintate de colega mea, dna Andreasen. În acest raport, salutați existența Tratatului de la Lisabona. Este dreptul dvs., însă, în ceea ce mă privește, voi afirma din nou că regret să văd cum ne este distrusă suveranitatea. Ați câștigat, dar noi vom fi aici și vom fi pe conștiința dumneavoastră, pentru că felul în care a fost impus Tratatul de la Lisabona nu a fost corect. Problema suveranității nu va dispărea niciodată. Raportul precizează că vor trebui efectuate câteva modificări ale legii pentru ca această constituție financiară – așa este denumită de raport – să poată intra în vigoare. Ați recunoscut, așadar. Prin urmare, este vorba de o constituție. Din punct de vedere financiar, politic, juridic. Am avut dreptate și lupta noastră pentru suveranitate va continua aici.

(Aplauze)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle președinte, nu există îndoială că Tratatul de la Lisabona introduce schimbări importante în ceea ce privește bugetul și procedurile de adoptare a acestuia. Voi menționa doar eliminarea diferenței dintre cheltuielile obligatorii și cele neobligatorii, ceea ce ar trebui să consolideze poziția Parlamentului, precum și recunoașterea unui cadru financiar multianual drept act legislativ obligatoriu din punct de vedere juridic. La fel de importantă este simplificarea procedurii bugetare.

În timp ce ținem cont de aceste schimbări, nu trebuie, totuși, să uităm punerea lor efectivă în aplicare, ca să putem asigura cea mai ușoară tranziție către principiile noi. Acest lucru este important mai ales din punctul de vedere al beneficiarilor bugetului UE.

Avem în fața noastră sarcina de a identifica acele domenii în care sunt foarte necesare orientări temporare. Prin urmare, aș dori să îmi exprim sprijinul pentru acest raport, împreună cu toate eforturile în vederea adoptării mijloacelor necesare pentru a pune în ordine chestiunile bugetare în conformitate cu noul tratat.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, salut călduros – atât personal, cât și în calitate de raportor pentru programare financiară multianuală – raportul întocmit de președintele comisiei noastre, dl Lamassoure, pentru că acesta construiește podurile necesare, inclusiv în ceea ce privește certitudine juridică, de care avem nevoie până vom conveni asupra adaptării necesare a acordului interinstituțional și asupra procedurilor tehnice viitoare pe care trebuie să le clarificăm în temeiul dreptului tratatelor. Vreau subliniez că această decizie clarifică, de asemenea, faptul că, pentru noi, întregul pachet va rămâne așa cum este pentru negocierile viitoare – de la chestiunea adaptării acordului interinstituțional până la modul în care vom interacționa cu viitorul Serviciu pentru acțiune externă, de exemplu, în termeni pur bugetari.

Având în vedere acordul existent, consider, de asemenea, că este corect ca evaluarea relevantă a funcționării acordului interinstituțional existent – aș spune atât tehnic, cât și din punct de vedere al politicii bugetare – să fie integrată în mod adecvat în acest proces al întregului pachet în vederea punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona. În plus, acest lucru nu implică doar problema formalităților și a procedurilor, ci și examinarea

flexibilității necesare și a abaterii de la buget, dacă dorim sincer punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona în sfera politicii bugetare.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Dle președinte, aș dori să încep prin a-mi exprima mulțumirile față de dl Lamassoure pentru raportul pe care l-a scris. În opinia mea, acest document este necesar și a fost scris cu o rapiditate corespunzătoare. Știm că Tratatul de la Lisabona va intra de fapt în vigoare începând cu luna decembrie a acestui an și avem nevoie cu siguranță de acest raport. Aș dori să răspund câtorva dintre discursurile care abordează validitatea Tratatului de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona a intrat acum în vigoare și nu mai are rost să discutăm acest lucru în continuare. Aș dori, de asemenea, să vorbesc despre observația făcută de László Surján. Aș vrea să îi promit dlui Surján, în numele Republicii Cehe, că social-democrații cehi vor face tot posibilul pentru a se asigura că excepția cerută de președintele Klaus este retrasă în numele Republicii Cehe, pentru că o considerăm scandalosă.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni sprijină bucuros orientările procedurale de tranziție în ceea ce privește chestiunile bugetare, însă cu precizarea destul de importantă că și noi am dori ca aceste orientări procedurale de tranziție să devină permanente. Pe de altă parte, credem că o tranziție între două sisteme diferite este necesară astfel încât trebuie elaborate orientări procedurale de tranziție. Acest lucru nu expune neapărat procesul la pericolul realocărilor superflue. De fapt, trebuie să evităm situația în viitor în care realocările se fac în fiecare săptămână și în fiecare lună. Acesta este motivul pentru care trebuie stipulat în orientările permanente faptul că astfel de realocări nu pot fi făcute de mai mult de două ori pe an astfel încât să putem păstra unitatea, stabilitatea și transparența bugetului.

Președintele. – Dle Lamassoure, acum poate că e prima dată în viața dvs. când se întâmplă așa ceva, dar președintele vă acordă 15 minute, dacă doriți, pentru a finaliza această dezbatere.

Puteți spune orice doriți, cred, sau vă puteți limita la cele două minute care sunt prevăzute pe ordinea de zi pentru remarcile dvs. finale!

Alain Lamassoure, raportor. – (FR) Dle președinte, nu voi abuza de acest drept excepțional pe care mi-l acordați.

Aș dori să mulțumesc tuturor vorbitorilor din grupurile care sprijină principalele propuneri ale raportului și să asigur toate grupurile că voi continua, împreună cu Comisia Europeană și Consiliul, să lucrez în vederea încheierii cu succes a acestor negocieri, adoptând același spirit de echipă. Cred că dezbaterea ne-a arătat că o foarte mare majoritate a fost în favoarea acestor principii. Dna Andreassen – care nu se mai află aici – a depus un număr de amendamente, asupra cărora nu ne putem opri pentru că ne grăbim.

Aș dori să subliniez faptul că, începând cu 1 decembrie, vor exista câteva instituții noi în Uniune: un președinte al Consiliului European, un Înalt Reprezentant cu puteri complet noi și un Serviciu european pentru acțiune externă. Prin urmare, va trebui să luăm niște decizii bugetare extrem de rapide dacă dorim ca noul tratat să intre în vigoare la data stabilită.

Din nefericire, am pierdut deja prea mult timp cu obținerea unui acord între 27 de țări, ratificarea a 27 de parlamente, sau națiuni, ca să obținem intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona până la sfârșitul anului, și datoria noastră este să ne asigurăm că dispozițiile de tranziție pot fi finalizate și puse în aplicare cât mai rapid posibil.

Sunt de acord cu dna Gardiazábal Rubial că este posibil ca acordul final să nu fie întemeiat pe simplitatea pe care o dorim și de care avem nevoie, dar vom încerca în orice caz să ne asigurăm că acesta mulțumește toate instituțiile și că oferă eficiența, transparența și caracterul democratic de care Uniunea Europeană are acută nevoie.

Președintele. – Aici se încheie dezbaterea.

Votul va avea loc la ora 11.00.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Georgios Stavrakakis (S&D), în scris. – (EL) Mai întâi, permiteți-mi să felicit raportorul pentru activitatea sa excelentă, finalizată într-un timp atât de scurt. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona reprezintă un pas important în unificarea Uniunii Europene, în consolidarea instituțiilor sale și în adâncirea identității europene. În același timp, Tratatul de la Lisabona introduce schimbări importante în procedura de aprobare a bugetului Comunității. Având în vedere particularitățile procedurii bugetare, trebuie să garantăm aprobarea

orientărilor de tranziție în timpul următoarelor reuniuni cu Consiliul, în așteptarea aprobării textelor juridice oferite în noul tratat. Aceste dispoziții de tranziție trebuie să protejeze tratamentul egal al instituțiilor – mai ales al Parlamentului – în conformitate cu noile competențe pe care acesta le va dobândi în temeiul noului tratat. Totuși, alături de asigurarea aprobării dispozițiilor de tranziție, prioritatea noastră ar trebui să fie propunerea imediată și aprobarea ulterioară a regulamentului care va include atât Cadrul financiar multianual al Uniunii Europene cât și Regulamentul financiar. Propunerile Comisiei Europene pentru aceste două texte ar trebui depuse ca pachet supus negocierii comune împreună cu Consiliul.

(Ședința a fost suspendată la ora 10.45 și reluată la ora 11.00.)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

***

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să vă atrag atenția asupra faptului că pe birourile dvs. veți găsi un dosar referitor la Lux Prize, un premiu pe care îl veți acorda pentru un film.

Doresc să vă reamintesc că aveți posibilitatea de a vota. Aveți obligația de a vota pentru a alege unul dintre cele trei filme aflate în competiție. Veți găsi în dosarul dvs. programul referitor la filmele care se difuzează. De asemenea, găsiți un DVD cu filmul care a câștigat premiul în 2007, care a fost tradus în 23 de limbi, plus încă șapte. Ideea este că oricine din Uniunea Europeană poate să urmărească aceste filme.

Vă rog să faceți două lucruri: în primul rând, să mergeți să vizionați filmele; și în al doilea rând, să votați. Este foarte ușor de votat: veți găsi procedura în dosarul dvs.; puteți vota pe site-ul de internet și puteți, de asemenea, viziona filmele pe canalul 77 de pe televizorul dvs.

Vă rog să urmăriți aceste filme. Sunt opere de calitate, care transmit valorile europene. Trebuie să alegeți unul, două sau trei. Depinde de dvs. să dați verdictul; este important ca acest Parlament să voteze în mod clar și în număr mare. Prin urmare, să rog să participați la votare. Aceasta este o inițiativă bună. Este o inițiativă a cetățenilor, care dorește să promoveze valorile europene și producătorii europeni de film.

Este rândul dvs.; mai aveți la dispoziție încă o săptămână, săptămâna viitoare, în care să votați. Mă bazez pe dvs.

Sunt recunoscător dnei Pack, președintă a Comisiei pentru cultură și educație, care a avut o contribuție majoră în această privință. Dumneaei și cu mine vă rugăm să participați în număr mare și să votați.

Președinte. – Sunt recunoscător dnei Durant, care ne-a alocat sarcinile pentru sfârșitul de săptămână, pe care cu siguranță le vom îndeplini cu mare atenție și cu mare grijă.

8. Votare

Președinte. – Următorul punct este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

8.1. Lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză sau care sunt exonați de această obligație (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (vot)

- Înaintea votului final:

Tanja Fajon, raportoare. – Dle președinte, după cum s-a anunțat ieri în cadrul dezbaterii, s-a convenit asupra unei declarații politice comune a Parlamentului European și a Consiliului, reprezentând un angajament al celor două instituții sprijinite de Comisie de a continua cât mai curând posibil finalizarea procesului privind Bosnia și Albania. Aș dori să citesc acum textul declarației.

„Uniunea Europeană sprijină cu tărie obiectivul de a elimina regimului vizelor pentru țările din Balcanii de Vest. Parlamentul European și Consiliul recunosc că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia îndeplinesc toate condițiile pentru liberalizarea vizelor. Acest lucru a permis adoptarea în timp util a modificărilor aduse Regulamentului (CE) nr. 539/2001 pentru a permite acestor trei țări să adere la regimul liberalizării vizelor până la 19 decembrie 2009.

Parlamentul European și Consiliul își exprimă speranța că Albania și Bosnia și Herțegovina se vor califica în curând pentru liberalizarea vizelor. În acest scop, Parlamentul European și Consiliul îndeamnă cele două țări să facă toate eforturile necesare pentru a respecta toate valorile de referință stabilite în foaia de parcurs a Comisiei.

Parlamentul European și Consiliul invită Comisia să prezinte o propunere legislativă de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de îndată ce va fi evaluat că fiecare țară întrunește valorile de referință ale foii de parcurs în scopul obținerii cât mai curând posibil a liberalizării vizelor pentru cetățenii acestor țări.

Parlamentul European și Consiliul vor examina o propunere de modificare a Regulamentului privind Albania și Bosnia și Herțegovina ca o chestiune de urgență.”

Algirdas Šemeta, membru al Comisiei. – Comisia salută primirea pozitivă a acestei propuneri legislative de către Parlament în ședința plenară de ieri. Adoptarea acestei propuneri va avea un impact tangibil asupra cetățenilor țărilor respective.

După cum s-a menționat ieri, Bosnia și Herțegovina și Albania nu vor fi uitate. Comisia va face propuneri pentru eliminarea obligativității vizelor în aceste țări, cât mai curând posibil în cursul anului 2010, de îndată ce aceste țări vor fi îndeplinit condițiile preliminare necesare ale foii de parcurs.

În acest sens, Comisia sprijină declarația comună a Consiliului și a Parlamentului.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Dle președinte, aș dori să menționez doar că este regretabil faptul că Președinția suedeză nu a putut fi reprezentată astăzi aici la nivelul ministerial corespunzător, deoarece nu a fost invitată.

Președinția suedeză a negociat declarația comună, care reprezintă principalul succes politic în domeniul liberalizării vizelor. Datorăm acest lucru Președinției, dar nu avem posibilitatea să îi mulțumim. Aș dori să se consemneze faptul că Președinția Consiliului nu este prezentă nu pentru că nu a dorit, ci pentru că nu a fost bine venită.

Președinte. – Dnă Corazza Bildt, înțeleg perfect ceea ce spuneți. Cu toate acestea, doresc să clarific faptul că Consiliul poate să ia parte oricând la reuniunile noastre. Prin urmare, are dreptul să fie prezent; nu este nevoie să fie invitat.

8.2. Programul de muncă anual Progres pentru 2010 și lista activităților pe domeniu (vot)

8.3. Summitul UE-Rusia din 18 noiembrie 2009 de la Stockholm (vot)

- Înainte de votul privind amendamentul nr. 9

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle președinte, aș dori să depun următorul amendament, care a fost formulat în consultare cu autorul propunerii de rezoluție. Voi citi textul în limba engleză.

– „Condamnă asasinarea brutală a lui Maksharip Aushev, un cunoscut militant pentru drepturile omului și o figură a opoziției, care a fost împușcat mortal în Ingușetia;”. Apoi, vom avea un text eliminat, dar acesta va continua, după cum urmează: „face apel la autoritățile ruse în special, pentru a adopta măsuri preventive de protecție în privința apărătorilor drepturilor omului, cum ar fi demararea unei investigații, de îndată ce amenințările cu care se confruntă acești militanți sunt cunoscute de către procuror și de sistemul judiciar;”.

Acest lucru ar transmite un mesaj clar și, prin urmare, aș dori să sprijin acel tip de amendament, împreună cu Grupul Verzilor, care a supus la vot amendamentul respectiv.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

- Înainte de votul asupra considerentului E

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, întrucât retragerea semnăturii Rusiei din Tratatul privind Carta energiei nu este un eveniment unic, ci o metodă folosită de mai multe ori până acum, ar merita să introducem o notă care să ateste că cea mai recentă retragere „subminează în general fiabilitatea semnăturii țării respective”.

În încercarea de a atrage semnături noi, ar trebui să cerem onorabilului nostru partener să fie mai serios pe viitor.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

- Înainte de votul asupra considerentului H

Vytautas Landsbergis (PPE). – Dle președinte, există o greșeală la considerentul H, provenită fie dintr-o eroare de redactare, fie dintr-o omisiune, întrucât menționează recentul conflict între „Georgia și regiunile sale separatiste”, în ciuda situației reale. Lipsește un cuvânt de aici.

Conform raportului misiunii de anchetă, a avut loc un război sau un conflict militar în Georgia între Rusia și Georgia, unde au fost, de asemenea, implicate anumite unități suplimentare ale aliaților Rusiei și mercenarilor din Caucazul de Nord. Prin urmare, într-o rezoluție care nu dorește să fie naivă sau părtinitoare, ar trebui să adăugăm următoarele: „între Rusia și Georgia și regiunile sale separatiste”.

Nimeni nu crede cu adevărat că armata din Osetia de Sud a bombardat Gori și s-a apropiat de Tbilisi. De aceea, președintele Sarkozy s-a deplasat pentru a se întâlni cu președintele Medvedev și nu cu președintele Kokoity.

Permiteți-ne să umplem acel decalaj accidental cu o minte limpede.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

8.4. Programarea în comun a activităților de cercetare pentru a lupta împotriva bolilor neurodegenerative (vot)

8.5. Activitățile Ombudsmanului European (2008) (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadeli) (vot)

8.6. Orientările tranzitorii în materie de procedură bugetară pentru a ține seamă de intrarea în vigoare a tratatului de la Lisabona (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (vot)

9. Explicații privind votul

- Explicații orale privind votul:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, aș dori să îmi explic votul privind drepturile de obținere a vizei ale cetățenilor din Balcanii de Vest. Vederea de neclintit a aripilor stângi este că orice persoană are dreptul de a circula și a călători în mod liber; prin urmare, fiecare cetățean ar trebui să beneficieze de dreptul de a călători și de a intra în spațiul Uniunii Europene.

Întrucât, prin urmare, sunt de acord că restricțiile privind vizele ar trebui să fie ridicate pentru cetățenii din Balcanii de Vest, am votat împotriva rezoluției, deoarece modul în care ridică problema și se referă în esență la provincia Kosovo constituie *de facto* confirmarea recunoașterii sale unilaterale ca stat independent.

După părerea mea, acest lucru contravine cartei fondatoare a ONU și Rezoluției 1244 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 1999. Aceasta este o practică care alunecă într-o direcție care nu promovează soluționarea pașnică a conflictelor, securitatea sau stabilitatea în zonă.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Dle președinte, referitor la raportul Fajon, în numele delegației spaniole a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), aș dori să subliniez faptul că, deși am votat în favoarea raportului, nu suntem de acord cu considerentul 2a, adăugat de amendamentul 4, care

prevede că Comisia „ar trebui să demareze un dialog privind vizele cu provincia Kosovo, în scopul stabilirii unei foi de parcurs pentru facilitățile și liberalizarea vizelor, similară cu cele prevăzute pentru țările din Balcanii de Vest.”

În opinia delegației din care fac parte, provincia Kosovo nu poate fi pusă pe picior de egalitate cu țările din Balcanii de Vest. Doresc să atrag atenția asupra faptului că provincia Kosovo nu a fost recunoscută de către autoritățile spaniole sau de oricare alte state membre.

Întrucât amendamentul pe care l-am menționat a fost adoptat printr-un vot în bloc împreună cu multe alte modificări, nu am putut să votăm împotriva acestuia, însă am dori să se consemneze faptul că nu suntem de acord cu conținutul său.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Dle președinte, aș dori să menționez doar că ar trebui să subliniem faptul că declarația comună este într-adevăr un mare succes. Prin declarația comună transmitem mesajul politic puternic în sprijinul accelerării procesului de acordare de vize gratuite pentru toate persoanele din Balcanii de Vest. Datorită poziției responsabile a Grupului PPE, care a readus procesul în discuție și în direcția corespunzătoare pe un temei juridic adecvat în conformitate cu tratatele, am putea realiza un astfel de succes politic. Forțarea într-o anexă juridică a unei declarații politice a fost doar un demers înșelător și a trimis mesajul greșit, producând așteptări false pentru populația din regiune.

Aș dori doar să precizez că am trăit în asediul și bombardarea din Sarajevo timp de un an și jumătate. Eu mă voi dedica accelerării procesului de acordare de vize pentru prietenii mei și pentru oamenii de acolo până când le vom obține vara viitoare.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Dle președinte, aș dori să vorbesc despre raportul dnei Paliadeli, îndeosebi pentru că sunt de părere că Ombudsmanul European trebuie să îi reprezinte într-adevăr pe cetățenii Uniunii Europene. Pe parcursul ultimului an, Ombudsmanul European a întreprins un lucru care contrazice complet acest mandat, deoarece s-a situat pe sine înaintea intereselor economice și a permis să fie folosit de acestea. Acesta a adresat o întrebare Comisiei în care reclamă faptul că mai multe state au declarat interdicții privind animalele sălbatice din circuri. În ceea ce mă privește, acest lucru nu reprezintă responsabilitatea Ombudsmanului European. Nu este de competența Ombudsmanului European să protejeze un număr mic de proprietari de circuri care încă lucrează cu animalele sălbatice și să nu se alăture mării majorități a oamenilor, care cel mai probabil că sprijină interzicerea animalelor sălbatice și sunt destul de mulțumiți de circurile fără animale sălbatice.

Prin urmare, nu consider că activitatea acestuia în acest caz este una pozitivă și, în consecință, am votat împotriva acestui raport.

10. Urări de bun venit

Președinte. – Este plăcerea mea să urez bun venit unei delegații de reprezentanți politici și altor vizitatori din partea Parlamentului canadian și a Misiunii canadiene pe lângă Uniunea Europeană, care sunt prezenți în tribuna oficială. Membrii delegației se află la Bruxelles pentru a se întruni cu omologii lor din Parlamentul European, cu ocazia celei de-a 32-a reuniuni interparlamentare dintre Uniunea Europeană și Canada.

În cursul acestei săptămâni, luni și marți, aceștia au avut ocazia să discute cu numeroși deputați, iar ieri au vizitat orașul Ypres cu ocazia comemorării Zilei armistițiului. Urez delegației o ședere plăcută în continuare în Uniunea Europeană.

11. Explicații privind votul (continuare)

– *Explicații orale privind votul:*

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Raportul Ombudsmanului nu reflectă experiențele pe care le-am trăit în calitate de avocat specializat în domeniul drepturilor omului în Ungaria. Nici nu menționează faptul că, în toamna anului 2006, poliția, orchestrată de guvern, a rănit, trimis în închisoare și supus urmăririi penale fictive câteva sute de pietoni pașnici și demonstranți care comemorau un eveniment special. UE a rămas tăcută. De asemenea, nu se precizează nimic despre faptul că de atunci, poliția a verificat în mod regulat și ilegal documentele celor care manifestau pentru schimbare și totodată i-a înregistrat pe video, hărțuindu-i în mod ilegal și arestându-i adesea în mod arbitrar.

De asemenea, „datorită” atitudinii pasive scandaloase ale Uniunii Europene, 16 activiști din opoziție sunt deținuți în prezent în custodie timp de luni de zile pentru suspiciunea de „act terorist”. „Principala crimă” a acestora este aceea că au instituit o mișcare pentru a dezvălui actele de corupție comise de către guvern. Modul în care au fost percheziționate casele lor și le-au fost confiscate averile, împreună cu încălcarea constantă, flagrantă a drepturilor lor în calitate de deținuți, contravine pe deplin normelor europene privind drepturile omului.

De exemplu, percheziții arbitrare ale caselor, de natură să intimideze, au fost efectuate de multe grupuri de comando sub acoperire, în lipsa unei persoane autorizate de încredere sau a altor garanții. Au fost confiscate computere, cu o desconsiderare totală a dispozițiilor legale și fără nicio înregistrare expertă a datelor stocate în acel moment, permițând autorităților să falsifice probe și să obțină avantaje din nou în fața adversarilor politici. Așteptăm intervenții clare din partea UE. Am votat împotriva.

Explicații scrise privind votul:

- Raport: Tanja Fajon (A7-0042/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Integrarea este o măsură minunată pentru menținerea păcii, iar această măsură poate fi utilizată pentru țările din Balcanii de Vest. Este important să avansăm, pentru a crea condiții mai favorabile cu scopul de a simplifica regimul vizelor. Țările au o oportunitate de a dezvolta legături mai strânse cu țările învecinate și cu Uniunea Europeană. Liberalizarea regimului vizelor se bazează pe o strategie regională și pe perspectivă europeană, fără a discrimina toate țările din Balcanii de Vest. Aceleași criterii care au fost stabilite în planurile de acțiune privind liberalizarea regimului vizelor ar trebui să se aplice pentru toate țările în cauză. Rămâne problema nerezolvată privind provincia Kosovo și Albania. Când vor fi în măsură cetățenii din aceste țări să profite de regimul vizelor gratuite? Sunt de acord că un plan de acțiune ar trebui să fie întocmit și că discuțiile urgente ar trebui să înceapă cât mai curând posibil. Albania și Bosnia trebuie să ajungă din urmă Macedonia, Muntenegru și Serbia. Cerințele pentru acordarea vizei ar trebui să fie eliminate imediat, de îndată ce Albania și Bosnia îndeplinesc toate cerințele necesare.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Strategia Uniunii Europene față de această regiune din fosta Iugoslavie a fost instituită cu aproximativ cinci ani în urmă în Agenda de la Salonic. Aceasta protejează o perspectivă europeană pentru popoarele din Balcanii de Vest și se referă la chestiunea liberalizării cerințelor privind vizele. Președinția slovenă a decis să înceapă negocierile în 2008.

Cinci țări din Balcanii de Vest negociază această liberalizare, dar, potrivit raportului Comisiei, deși toate au făcut progrese considerabile, doar trei dintre ele (Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia) îndeplinesc condițiile pentru ca această liberalizare să aibă loc în curând, în timp ce Bosnia și Herțegovina și Albania nu sunt încă considerate ca fiind pregătite. Sunt de acord că nu putem crea precedente prin relaxarea criteriilor convenite. Suntem gata să urăm bun-venit Bosniei și Herțegovinei și Albaniei, de îndată ce sunt pregătite să îndeplinească condițiile care au fost stabilite.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), în scris. – (DE) Cred în general că scutirile și relaxarea normelor privind vizele reprezintă mișcări pozitive pentru coexistența popoarelor și pentru îmbunătățirea cooperării între țări. Pentru Balcanii de Vest, în special, este important ca tuturor țărilor din regiune să li se garanteze o astfel de perspectivă. Prin urmare, apreciez foarte mult faptul că Bosnia și Herțegovina și Albania urmează să fie incluse în aceste reglementări. Cu toate acestea, scutirea vizelor pentru unii cetățeni nu trebuie să fie în detrimentul altor cetățeni din Balcanii de Vest. Așa s-ar întâmpla dacă numai sârbii bosniaci și croații bosniaci ar putea să se bucure de scutire de la obligația de a deține viză, dar nu s-ar întâmpla la fel cu musulmanii bosniaci. De asemenea, pledez în favoarea unei soluții pe termen mediu pentru Kosovo. Procedând astfel, aș dori să subliniez faptul că provincia Kosovo este o parte integrantă a Serbiei și nu deține niciun statut în conformitate cu dreptul internațional. Cu toate acestea, acest lucru nu ne scutește de obligația de a lua în considerare modul în care acest stat și cetățenii săi trebuie să fie abordați în viitor.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Regimul vizelor recomandat aici, asupra căruia am votat împotriva, reprezintă un important pas înapoi pentru aceste țări din fosta Iugoslavie. În timpul socialismului, cetățenii lor puteau să călătorească în țările care acum sunt în Uniunea Europeană fără viză, dar acum ele trebuie să dețină una.

În plus, acest regim este plin de contradicții. Deși prevede facilitarea vizelor, acesta necesită în continuare o serie de proceduri nejustificate și solicită ca datele biometrice să fie incluse în pașapoarte, punând grav în pericol dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal și încălcând drepturile cetățenilor acestor țări.

În același timp, sunt menținute acordurile inacceptabile pentru repatrierea persoanelor rezidente fără autorizație. Țările trebuie să semneze aceste acorduri pentru a putea avea acces la sistemul de facilitare a eliberării vizelor. Alături de încălcarea drepturilor imigranților în astfel de situații, acest lucru produce presiune inacceptabilă și șantaj în aceste țări.

De asemenea, raportul cuprinde un dialog cu Kosovo în ceea ce privește includerea sa în acest proces. Acest lucru constituie implicit recunoașterea și încalcă dreptul internațional și suveranitatea Serbiei asupra acestui teritoriu.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Politica Europei de liberalizare în mod sistematic a vizelor reprezintă o încercare ideologică de a distruge frontierele externe ale Uniunii Europene, după ce în prealabil a demolat frontierele interne. Acest lucru dă naștere la consecințe prea familiare: o explozie a fluxurilor migratoare și a traficului transfrontalier, fără a menționa măcar oportunitățile extraordinare oferite teroriștilor de toate convingerile.

Este o aberație să se dorească includerea țărilor precum Albania și Bosnia „în avans”, ca să spunem așa, pe lista țărilor ai căror cetățeni sunt scutiți de obligația de a deține viză. Și este încă și mai inacceptabil să se solicite ca Kosovo să fie incluse în această listă! De ce nu includem toate țările lumii, în numele liberei circulații a persoanelor în întreaga lume și indiferent de măsurile de securitate cele mai de bază pe care cei care dețin puterea le datorează totuși națiunilor lor!

Mai mult decât atât, are cineva nevoie să i se reamintească de condițiile așa-numitei independențe a provinciei Kosovo, printr-o declarație unilaterală? Are cineva nevoie să i se reamintească faptul că această independență nu este nici măcar recunoscută de către toate țările Uniunii Europene? În final, are cineva nevoie să i se reamintească de soarta tragică a sârbilor kosovari, persecutați pe pământul colonizat acum al strămoșilor lor?

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului Fajon privind liberalizarea vizelor pentru Balcanii de Vest, deoarece este responsabilitatea Parlamentului să transmită un mesaj puternic către toate țările din Balcanii de Vest care să menționeze că le sprijinim în eforturile lor de a întruni criteriile prevăzute de Comisia Europeană în legătură cu liberalizarea politicii în domeniul vizelor. Aceste criterii au fost deja întrunite în cazul Serbiei și Muntenegrului, dar încă nu a fost posibil să se dea undă verde Albaniei și Bosniei.

Mulți tineri din aceste țări se simt la fel cum obișnuiau să se simtă tinerii est germani, de cealaltă parte a Zidului. Cu toate acestea, este greu să credem că în prezent, la doar o aruncătură de băț de Slovenia, tinerii nu ajung să cunoască Europa sau să conceapă un viitor în interiorul UE. Aproape 90 % din criteriile prevăzute de Comisie au fost astfel întrunite de Bosnia. Trebuie să ne grăbim, deoarece situația politică s-ar putea agrava dacă nu se transmite un mesaj puternic. În final, ar trebui să fie găsită într-adevăr o soluție cu privire la situația din Kosovo, singura parte din Balcani exclusă din acest proces.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris*. – Sunt binevenite acțiunile de liberalizare a cerințelor obligativității vizelor pentru cetățenii din statele din Balcani. Întrucât procesele de stabilizare și de asociere se dezvoltă în cadrul acestor țări, iar acestea trec de la statutul de candidate potențiale la statutul de candidate, ar fi oportun ca cetățenii lor să se bucure de o mai mare libertate de mișcare. În numele grupului pe care îl reprezintă, sunt pe deplin de acord cu amendamentul depus. Anterior, acest Parlament a făcut apel la statele membre ale UE să recunoască independența Kosovo, iar Serbia ar trebui să pună în aplicare aceleași măsuri și controale la granița cu Kosovo, la fel cum procedează cu celelalte granițe recunoscute la nivel internațional.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *în scris*. – (SV) Bineînțeles, mă declar în favoarea facilitării deplasărilor pentru cetățenii țărilor terțe care doresc să călătorească în UE, inclusiv cetățenii din statele balcanice și, prin urmare, aș fi dorit să fi sprijinit acest raport. Din păcate, au fost adoptate o serie de modificări care necesită date biometrice ce urmează să fie incluse în pașapoarte. Acest lucru poate duce atât la o lipsă de certitudine juridică cât și la o încălcare a vieții private și, prin urmare, m-am abținut de la votul final.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Refuzăm să validăm ridicarea obligativității vizelor pentru Serbia, Macedonia, Muntenegru, Albania și Bosnia și Herțegovina.

Respingem acest raport deoarece nu acceptăm impunerea recunoașterii *de facto* a provinciei Kosovo ca stat.

Spania, Cipru, Grecia, România, Slovacia și Bulgaria se opun cu înverșunare acestui lucru. Prin urmare, încă nu există o poziție comună a UE referitoare la acest subiect. Cu toate acestea, demararea negocierilor de

liberalizare a vizelor cu Kosovo, astfel cum s-a solicitat în raport, presupune recunoașterea înființării statului Kosovo. Acest lucru este complet împotriva respectului pentru dreptul internațional.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Deși am votat în favoarea acestui raport, consider că acest proces trebuie monitorizat cu atenție. Introducerea suspendării vizelor pentru cetățenii acestor țări ne cere să fim clari în privința circumstanțelor în care acest lucru are loc. În special, trebuie să avem în vedere necesitatea combaterii imigrației ilegale, a traficului de persoane și a crimei organizate.

Pentru toate aceste motive, consider că prudența demonstrată de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) față de Albania și Bosnia și Herțegovina este pe deplin justificată și repet că țările care au garantat posibilitatea suspendării vizelor ar trebui să fie ținute sub observație atentă. Securitatea granițelor Europei trebuie să fie o preocupare a politicii europene; în caz contrar, dacă am facilita intrarea, am putea arăta că nu putem să menținem și să aplicăm normele în cadrul UE.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) Nu mă opun liberalizării vizelor pentru statele din Balcanii de Vest. Cu toate acestea, am votat împotriva raportului Fajon deoarece este inacceptabil să ne gândim la liberalizarea vizelor pentru Kosovo, iar în același timp să nu îi recunoaștem independența. În termenii dreptului internațional, independența Kosovo este un act ilegal; prin urmare, UE nu poate negocia liberalizarea vizelor sau oricare alt aspect cu un teritoriu care este independent în mod ilegal. Votarea raportului Fajon presupune recunoașterea indirectă a independenței Kosovo, iar acest lucru nu este acceptabil. În plus, în niciun caz nu putem accepta cerințele privind datele biometrice pentru eliberarea vizelor.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Eliminarea obligativității vizelor pentru Serbia, Muntenegru și Macedonia este foarte binevenită, deoarece recomandarea Comisiei respectă evaluarea atentă și întrunește cerințele prevăzute. Cu toate acestea, includerea Bosniei și Herțegovinei și Albaniei este un aspect care trebuie respins. Există pericolul ca prin includerea acestor țări s-ar deschide porțile criminalității organizate, traficului de ființe umane și imigrației. În prezent, Kosovo este doar în măsură să susțină guvernul său cu ajutorul consistent al UE și, din acest motiv, negocierile privind suspendarea vizelor sunt inutile în acest moment. Trebuie să comunicăm mai bine bazele acestor decizii, iar în același timp să facem, de asemenea, clar Albaniei, provinciei Kosovo și Bosniei și Herțegovinei că încă trebuie să întreprindă eforturi majore pentru a fi pregătite să adere la clubul european.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Condițiile și posibilitățile relaxării obligativității vizelor au fost discutate pentru cinci state din Balcanii de Vest – Albania, Bosnia și Herțegovina, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia. Potrivit propunerii Comisiei, Macedonia, Muntenegru și Serbia au întrunit majoritatea obiectivelor și, prin urmare, în prezent, obligativitatea vizelor lor poate fi eliminată. Raportul pe care îl dezbaterem face, de asemenea, referire la progresele făcute în Albania și Bosnia și Herțegovina și la o trecere corespunzătoare a acelor țări pe lista pozitivă a statelor care nu au nevoie de viză în viitorul apropiat. Având în vedere potențialul de migrație ilegală din acele țări, precum și inflamarea tendințelor islamice radicale, în special în Bosnia și Herțegovina și Albania, votez împotriva adoptării prezentului raport. În plus, țara mea de origine, Austria, ar fi deosebit de afectată, având în vedere proximitatea sa geografică cu Balcanii de Vest. Obligativitatea vizelor pentru statele în cauză reprezintă o anumită ținere sub control a imigrației ilegale și, prin urmare, aceasta ar trebui menținută pentru moment.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris.* – (SV) Bineînțeles, sunt în favoarea facilitării deplasării cetățenilor din țările terțe care doresc să călătorească în UE. Sunt incluși cetățenii din statele balcanice și prin urmare, aș fi dorit să fi sprijinit acest raport. Din păcate, au fost adoptate o serie de modificări care necesită date biometrice ce urmează să fie incluse în pașapoarte. Este un lucru față de care m-am opus întotdeauna, deoarece constituie o încălcare a vieții private și, de asemenea, are drept rezultat o lipsă a certitudinii juridice. Prin urmare, m-am abținut de la votul final.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Fiind în favoarea eliminării vizelor de scurtă ședere, am votat pentru raportul dnei Fajon, deoarece acesta este un pas în direcția cea bună. Datorită acestei măsuri, majoritatea cetățenilor din țările în cauză nu vor mai fi supuse formalităților administrative necesare ambasadelor pentru a elibera vizele.

Cu toate acestea, regret că această scutire se aplică numai titularilor pașapoartelor biometrice, deoarece consider că acest lucru este incompatibil cu protecția datelor cu caracter personal și a vieții private.

De asemenea, sunt șocat de faptul că numai două dintre cele trei comunități din Bosnia și Herțegovina, sârbii și croații, vor beneficia de această măsură, și că locuitorii din Kosovo vor fi excluși.

Statutul cetățenilor europeni nu trebuie să fie utilizat pentru a rezolva problema statutului statelor membre și cu atât mai puțin să reînvie tensiunile dintre ele, care sunt deja puternice.

În Balcani, toți resortisanții Uniunii Europene și cetățenii trebuie să fie tratați pe picior de egalitate. Libera circulație a persoanelor trebuie să fie un drept fundamental în Europa.

- Propunere de rezoluție: Planul de lucru anual pentru 2010 din cadrul Progress și lista de activități pe domenii

Regina Bastos (PPE), în scris. – (PT) Obiectivul propunerii Comisiei este de a crea un nou instrument european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă, care va oferi șomerilor șansa de a beneficia de un nou început și va deschide calea pentru unele dintre grupurile cele mai dezavantajate din Europa, inclusiv tinerilor, pentru a începe propria lor afacere. Acest instrument va extinde gama de sprijin financiar destinată în mod special noilor antreprenori, în contextul actual al creditelor mai restrictive. Cu toate acestea, nu pot fi de acord cu propunerea Comisiei de a realoca o parte din buget (100 milioane EUR) de la Progress –un Program comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială – către instrumentul european de microfinanțare. Realocarea sumelor de la Progress ar transmite un semnal greșit, deoarece Progress vizează cele mai vulnerabile grupuri sociale. Instrumentul european de microfinanțare trebuie să aibă o linie bugetară separată.

David Casa (PPE), în scris. – Datorită faptului că Parlamentul mai trebuie încă să încheie examinarea instrumentului de microfinanțare, nu este încă clar dacă fondurile care ar trebui să fie puse la dispoziție pentru acest instrument ar putea să provină de la Progress. Pentru acest motiv, este primordial ca Comisia să se abțină de la alocarea fondurilor care se află în prezent în cadrul Progress. Prin urmare, am votat în favoarea prezentei rezoluții.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Am votat pentru această rezoluție care se opune proiectului propus de Comisie pentru planul de lucru anual pentru 2010 din cadrul Progress, întrucât Comisia și-a depășit în mod clar competența. Aceasta a încercat să realoce resurse bugetare de la programul Progress către instrumentul de microfinanțare, înainte ca Parlamentul European să fi adoptat o decizie. Comisia trebuie să respecte prerogativele Parlamentului și să aștepte până când toate cele trei instituții, Parlamentul European, Consiliul și Comisia, vor fi ajuns la un acord cu privire la instrumentul de microfinanțare înainte de a depune un proiect de plan de lucru anual pentru Progress.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece suntem de acord cu Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale care se opune poziției Comisiei Europene, care este aceea de a lua bani de la Progress pentru a-i include în finanțarea unui program de micro-creditare. În cazul în care Comisia dorește să instituie un sistem de micro-credite, ar trebui să procedeze astfel cu resurse noi și nu în detrimentul Progress.

În orice caz, Parlamentul European nu a finalizat încă examinarea propunerilor Comisiei privind instrumentul de microfinanțare și, prin urmare, Comisia ar trebui să se abțină de la adoptarea de măsuri specifice privind finanțarea programului Progress, până ce nu se va fi încheiat procedura legislativă privind instrumentul de microfinanțare.

De aceea, există o opoziție clară față de adoptarea proiectului de decizie a Comisiei privind planul de lucru anual pentru 2010 din cadrul Progress și lista de activități pe domenii.

De asemenea, considerăm că ar fi corect ca Comisia să retragă propunerea de decizie privind planul de lucru anual pentru 2010 din cadrul Progress și lista de activități pe domenii și să prezinte o nouă propunere.

Livia Járóka (PPE), în scris. – (HU) Doamnelor și domnilor, în cadrul actualei recesiuni economice globale, simplele instrumente financiare care sunt în măsură să finanțeze întreprinderile, în special în regiunile subdezvoltate sau pentru astfel de grupuri sociale, își asumă o importanță deosebită. Sistemul de microcredite care operează în numeroase țări și pe mai multe continente a dovedit, de asemenea, că, odată cu furnizarea de formare profesională adecvată și cu monitorizarea, acest sistem poate oferi asistență grupurilor celor mai vulnerabile, care sunt obligate să se confrunte cu dificultăți grave pe piața forței de muncă. Instrumentul de microfinanțare Progress, propus de Comisia Europeană, reprezintă o inițiativă extrem de importantă, care poate fi în măsură să îndeplinească acest rol de a reintegra acele grupuri afectate de excluziunea socială. Cu toate acestea, până când procesul de codecizie între Comisie și Parlamentul European nu este în vigoare și funcțional, iar bugetul pentru instrumentul de microfinanțare nu este destul de clar, ar fi o idee delicată ca Comisia Europeană să își retragă propunerea privind planul de lucru anual pentru 2010 din cadrul Progress

și să nu prezinte colegiatorilor un fapt împlinit. Acest lucru înseamnă că odată procesul de codecizie încheiat, Parlamentul European poate să adopte o decizie liberă, responsabilă, cu privire la această chestiune crucială.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind un proiect de decizie a Comisiei referitoare la instrumentul de microfinanțare Progress, deoarece consider acest instrument ca fiind absolut necesar în vederea încheierii procesului legislativ, înainte de a adopta măsuri suplimentare. În ceea ce privește conținutul, se subînțelege că sprijin ideea înființării unui instrument de microfinanțare.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – Am luat decizia de a susține această propunere de rezoluție, deoarece sunt împotriva sugestiei Comisiei de a reduce pachetul financiar destinat Programului pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială – Progress, cu 100 de milioane EUR și de a realoca acești bani instrumentului european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială. Programul Progress este în vigoare de trei ani, iar impactul general a fost pozitiv. Salut propunerea de instituire a instrumentului de microfinanțare, deoarece consider că acesta ne va ajuta să oferim un nou început pentru unele dintre cele mai dezavantajate grupuri din Europa, prin creșterea ofertei și accesibilității microcreditelor și, în schimb, îi va ajuta pe oameni să își deschidă propria afacere. Cu toate acestea, nu consider că programul Progress ar trebui periclitat prin realocarea de fonduri către instrumentul de microfinanțare. Aș dori să văd punerea deplină în aplicare a ambelor programe și, din acest motiv, am votat în favoarea acestei propuneri.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* – Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European referitoare la planul de lucru pentru 2010 din cadrul Progress și a listei de activități pe domenii. Consider că este important ca Parlamentul, Consiliul și Comisia să ajungă mai întâi la un acord privind propunerea de instituire a unui instrument european de microfinanțare pentru ocuparea forței de muncă și incluziune socială - Progress, precum și asupra propunerii de modificare a Programului comunitar Progress. Conform acestora, 100 de milioane de euro ar trebui reafectate pentru finanțarea noului instrument european de microfinanțare în favoarea ocupării forței de muncă și incluziunii sociale - Progress, pentru a implementa „angajamentul comun pentru ocuparea forței de muncă” din comunicarea Comisiei COM(2009)257. Consider că suma de 100 de milioane euro este insuficientă pentru îndeplinirea obiectivelor propuse. De aceea am votat în favoarea retragerii de către Comisie a proiectului de decizie privind planul de lucru pentru 2010 din cadrul Programului Progress și a listei de activități pe domenii și pentru retransmiterea unei noi propuneri de către viitoarea Comisie, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și după ce Parlamentul European, Consiliul și Comisia vor fi ajuns la un acord privind propunerea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu (COM(2009)0333) și propunerea modificată (COM(2009)0340). <BRK>

- Propunere de rezoluție: Summitul UE-Rusia de la Stockholm din 18 noiembrie 2009

Maria da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Salut eforturile Uniunii Europene de a consolida relațiile cu Rusia, contribuind astfel la o mai mare stabilitate, securitate și prosperitate pentru Europa. Unul dintre cele mai importante domenii de cooperare în relațiile UE-Rusia este reprezentat în mod special de energie și de securitatea energetică. Este esențial să se creeze stabilitatea necesară pentru a garanta securitatea livrărilor către statele membre ale UE și către consumatorii acestora.

Sper că dialogul în domeniul energetic și angajamentele care vor decurge în urma viitorului summit UE-Rusia vor conduce, pe termen lung, la o mai mare transparență și viabilitate pentru sectorul energetic și că acest sector, la rândul său, poate ajuta la stabilirea de noi relații structurale între cele două blocuri, prin dezvoltarea cooperării economice și comerciale. La fel de importantă este cooperarea dintre UE și Rusia privind schimbările climatice, astfel încât să se garanteze încheierea unui acord global în cadrul Conferinței de la Copenhaga. Aș dori să subliniez caracterul strategic al relațiilor dintre UE și Rusia și contribuția lor la procesul de înțelegere și încredere reciprocă, aspecte esențiale pentru stabilirea păcii și stabilității pe întreg continentul Europei.

David Casa (PPE), *în scris.* – La 18 noiembrie 2009 va avea loc un summit UE-Rusia. În ultimii ani, Uniunea Europeană și Rusia au dezvoltat o relație puternică. Cu toate acestea, există anumite domenii care solicită consolidare. Sunt de părere că rezoluția în cauză abordează corespunzător aceste domenii, și prin urmare, am votat în favoarea acestei rezoluții.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece consider că acest summit este deosebit de important, având loc chiar înainte de conferința privind schimbările climatice de la Copenhaga și poate constitui o oportunitate excelentă de a consolida relațiile dintre UE și Rusia. Acest parteneriat poate juca un rol decisiv la nivel mondial, având în vedere efectele crizei economice și financiare, pregătirile pentru Copenhaga și semnarea unui acord viitor pentru a pune în aplicare un sistem de avertizare timpurie în vederea

garantării unei securități energetice sporite între UE și Rusia, promovând astfel continuarea cooperării în acest domeniu.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Într-un moment în care Europa reunificată sărbătorește 20 de ani de la căderea zidului Berlinului, relațiile UE-Rusia capătă o importanță deosebită și merită o analiză atentă.

Astăzi este evident că valul de optimism legat de libertate și democrație care a apărut după căderea Cortinei de Fier a suferit o serie de eșecuri, iar Rusia este departe de a fi democrația guvernată de principiul statului de drept care a fost prevăzut atunci și pe care încă îl dorește toată lumea. Prin urmare, este firesc ca oamenii să fie dezamăgiți de ritmul lent al schimbărilor.

Acestea fiind spuse, trebuie să condamn cu fermitate eforturile revizioniste din partea aripii de stânga europene pentru a trece peste crimele atroce ale comunismului și pentru a inventa lumi perfecte în trecut, defăimând memoria celor care au luptat pentru a elibera oamenii de totalitarismul sovietic.

Acest summit reprezintă o oportunitate pentru UE de a-și consolida relațiile cu Rusia și de a face acest lucru într-o manieră coerentă, care să fie productivă pentru ambele părți, fără a neglija fermitatea și prudența necesare pentru subiecte, cum ar fi energia, apărarea, democrația și drepturile omului.

Acordarea premiului Saharov pentru Memorial denotă cât de multe rămân de făcut și demonstrează atenția sporită pe care acest Parlament o dedică Rusiei. Sper că exemplul va fi urmat și de către celelalte instituții europene.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – Am votat în favoarea rezoluției privind Rusia. Rusia este unul dintre cei mai importanți parteneri ai UE și este esențial ca UE și Rusia să aibă o relație de lucru puternică. Următorul summit de la Stockholm va aborda o serie de probleme importante pentru UE, Rusia și, într-adevăr, întreaga comunitate globală, iar Parlamentul a transmis astăzi un mesaj unitar, evidențiind domeniile cheie de interes și preocupare.

Jean-Marie Le Pen (NI), *în scris.* – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, fără îndoială, Rusia este singura țară din lume care nu face favoruri și ale cărei exigențe, nevoi și sensibilitate le ascundeți în mod sistematic. Este adevărat că, timp de aproape 50 de ani, sovieticii au ținut jumătate din Europa sub jugul lor, tancurile au reprimat în mod sângeros aspirațiile pentru libertate, la Budapesta în 1956, la Praga în 1968, în Polonia...

La acea vreme, cu toate acestea, dezaprobarea dvs. a fost mult mai discretă – atunci când a existat! Chiar și în 1989 când a fost dărâmat Zidul Berlinului, câți lideri europeni sperau și se rugau pentru simpla reformare a comunismului și pentru menținerea status quo-ului? Ca și cum dictatura sângeroasă a secolului 20 și cele 150 de milioane de decese puteau fi reformate!

Cu toate acestea, Rusia nu este URSS. Este o țară măreață, cu care trebuie să stabilim relații privilegiate, deoarece avem interese comune și beneficii mutuale care rezultă din aceste relații, dar, mai presus decât orice, întrucât Rusia, spre deosebire de Turcia, face parte fără îndoială din geografia, cultura, spiritul și civilizația Europei.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Următorul summit între UE și Rusia are loc la 20 de ani după căderea Zidului Berlinului. Simbolismul ocaziei ne amintește de două idei fundamentale care trebuie să fie păstrate în prim-plan.

În primul rând, valorile libertății, respectul pentru drepturile fundamentale, pacea și suveranitatea statelor rămân pe deplin valabile și ghidează Uniunea Europeană în politicile sale interne și externe și ar trebui să ghideze, de asemenea, o țară precum Rusia, al cărui rol în societatea internațională este și ar trebui să fie fundamental. Sunt îngrijorat că trebuie să subliniez, totuși, faptul că Rusia nu s-a dovedit a fi un actor ghidat de aceste valori.

Ultimii 20 de ani ne reamintesc, de asemenea, că relația Europei cu Rusia este acum diferită, deoarece se bazează pe dialog. Rusia nu este un aliat al Europei cu care împărtășim valori; este un vecin cu care împărtășim o arie geografică, divergențe și interese comune, de exemplu situația din Afganistan. Acest realism ar trebui să constituie pentru noi punctul de pornire pentru a elabora un nou acord de cooperare în viitor. Căderea comunismului nu înseamnă sfârșitul diferențelor, ci, în cadrul acestor relații, semnifică sfârșitul confruntării.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) UE și Rusia au o responsabilitate majoră privind stabilitatea, securitatea și prosperitatea Europei în ansamblul său.

Unul dintre scopurile cooperării dintre UE și Rusia în cadrul Cvartetului ar trebui să fie acela de a exercita presiuni asupra Israelului pentru ca acest stat să respecte acordurile, să oprească construirea de așezări și să reia negocierile în vederea găsirii unei soluții rapide pentru crearea unui stat palestinian independent. În opinia noastră, relațiile externe trebuie să se bazeze pe respectul suveranității și integrității teritoriale ale tuturor statelor și nu pe crearea de sfere de influență.

Salutăm schimbul continuu de puncte de vedere cu privire la drepturile omului în Rusia. Cu toate acestea, am luat la cunoștință îngrijorările exprimate de Rusia cu privire la încălcările drepturilor omului în UE, în special în ceea ce privește minoritățile vorbitoare de limba rusă din statele baltice.

M-am abținut de la votul asupra prezentei rezoluții, deoarece Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică se opune oricărei inițiative care poate duce la o nouă cursă a înarmărilor. Ne opunem planurilor SUA de a instala un scut anti-rachetă pe teritoriul statului membru al UE. Respingem, de asemenea, orice formă de colaborare între SUA-Rusia-UE- NATO, destinată construirii unui sistem de apărare anti-rachetă.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Deși propunerea comună de rezoluție privind summitul UE-Rusia face referire la legăturile noastre reciproce importante și la interesele comune, în anumite puncte, reprezintă un amestec inacceptabil în treburile interne. Rezoluția urmărește să interzică Rusiei negocierea cu statele membre ale UE cu privire la proiectele energetice. Opinia unilaterală a UE cu privire la conflictul din Georgia, în cadrul căruia Uniunea este în mod clar în spatele Georgiei, este contrară rolului UE în calitate de observator echitabil și independent. Tonul general al acestei propuneri nu va contribui la îmbunătățirea relațiilor cu această țară importantă pentru Europa. Prin urmare, am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Există cu siguranță deficite din punctul de vedere al democrației și al statului de drept în Rusia. Cu toate acestea, nu cred că ar trebui să ne angajăm în a ne implica de drept în chestiunile de politică internă ale altor state, cu atât mai mult având în vedere că UE nu este în niciun caz în măsură să-și asume rolul unui model de democrație. Sunt de părere că opinia noastră unilaterală privind conflictul din Georgia este, de asemenea, o greșeală. În lumina acestor considerente, am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție privind summitul UE-Rusia.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Am aprobat rezoluția privind summitul UE-Rusia, deoarece summitul viitor între Uniunea Europeană și Rusia de la Stockholm reprezintă o oportunitate de a gândi această cooperare strategică prin intermediul celor mai importante probleme. Dezvoltarea unei formule eficiente pentru dialogul cu Federația Rusă necesită o politică uniformă și unită din partea statelor membre ale Uniunii Europene. Trebuie să ne amintim că o condiție de a face ca un astfel de concept să devină realitate trebuie să fie aceea de a ne ridica deasupra intereselor anumitor state membre. Ideea unei politici uniforme și unite dobândește o semnificație deosebită în contextul securității politicii energetice europene. În acest sens, interesul comun al Uniunii Europene trebuie să se plaseze deasupra eforturilor de a apăra interesele private în relațiile cu Rusia.

Următorul aspect important în relațiile dintre Uniunea Europeană și Rusia îl constituie problema Parteneriatului estic. Rusia ar trebui să înțeleagă că acest proiect nu este direcționat împotriva sa. Dezvoltarea unei strategii pentru a garanta stabilizarea și dezvoltarea în regiune este avantajoasă, atât pentru țările din UE, cât și pentru Rusia. O provocare importantă pentru relațiile bilaterale este reprezentată, de asemenea, de criteriile de evaluare a problemei legate de respectarea drepturilor omului și a principiilor statului de drept în Rusia. Țările din UE ar trebui să se întrebe dacă, strict în sens european, este posibilă recunoașterea unora dintre acțiunile Rusiei ca fiind pe deplin democratice.

Peter Skinner (S&D), *în scris.* – Relațiile dintre UE și Rusia reprezintă în mod evident ceva mai mult decât comerțul. Pentru mulți cetățeni de pe întreg teritoriul UE, statisticile privind drepturile omului în Rusia sunt foarte îngrijorătoare. Pentru o mare parte a populației din Rusia, în special pentru persoanele în vârstă, sărăcia și criminalitatea reprezintă amintiri permanente ale unei situații economice adesea slăbite.

Pentru cei care sunt în căutarea reformelor democratice, este de asemenea evident că hărțuirea și uneori violența extremă sunt reacții la un/o astfel de curaj/disidență. Jurnaliștilor și activiștilor pentru drepturile omului respectați pe plan internațional trebuie să li se acorde cele mai puternice drepturi și protecția oricărui sistem democratic. Asasinarea lui Maksharip Aushev demonstrează reacția brutală față de protestul acestuia.

Bogusław Sonik (PPE), *în scris.* – (PL) Sunt în prezent în curs de desfășurare cu Rusia negocierile care au început anul trecut. Aceste negocieri se referă la un nou tratat UE-Rusia și iau în considerare prezentul Acord de parteneriat și cooperare între Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte și Federația Rusă,

pe de altă parte. Parlamentul a subliniat întotdeauna semnificația chestiunilor de tipul drepturile omului, securitatea energetică și drepturile minorităților, astfel încât, prin urmare, și de data aceasta, aceste chestiuni vor fi dezbătute în cadrul summitului. Bunele relații cu Rusia sunt importante pentru Uniunea Europeană, deoarece această țară este un partener important și valoros în cadrul relațiilor europene, dar în niciun caz nu se poate permite ca UE să nu ridice în discuție aspecte care sunt incomode pentru Federația Rusă. Amendamentul 3 la summitul UE-Rusia din cadrul rezoluției de la Stockholm, adoptată de Parlamentul European, este demn de reținut, deoarece adaugă un nou alineat 9a la rezoluție: „Subliniază că dezvoltarea legăturilor de infrastructură între UE și Federația Rusă constituie un beneficiu mutual și, prin urmare, ar trebui încurajată și bazată pe minimizarea costurilor economice și de mediu; încurajează Rusia cu tărie să adere, în cadrul proiectelor de cooperare energetică cu UE, la principiile fundamentale formulate de Carta energetică.”

Doar o poziție unită a tuturor statelor membre, inclusiv o poziție unită a Consiliului, Parlamentului și a Comisiei, poate da forma finală noului acord-cadru de cooperare între UE și Rusia.

- Propunere de rezoluție: Programarea în comun a activităților de cercetare destinate combaterii bolilor neurodegenerative

David Casa (PPE), *în scris*. – Boala Alzheimer și alte boli neurodegenerative afectează un număr incredibil de mare de cetățeni ai Uniunii Europene. În prezent, se cunosc puține informații privind modalitatea de tratare și prevenire a acestor boli. Din cauza gravității acestor boli, este deosebit de important să se întreprindă mai mult la nivelul UE pentru a soluționa aceste probleme. Tocmai din acest motiv am votat în favoarea acestui raport.

Nessa Childers (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea rezoluției datorită importanței abordării bolii Alzheimer în Europa. În calitate de membru al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, sunt obișnuită să dedic timp și efort pentru o anumită problemă, pentru ca generațiile viitoare să poată beneficia. Întrucât populația Europei este în curs de îmbătrânire, boala Alzheimer va deveni tot mai răspândită pe întreg teritoriul UE. Prin urmare, este foarte important ca Parlamentul European să abordeze această problemă acum, pentru a încerca să compenseze o parte din daunele pe care le va provoca această creștere a incidenței maladiei Alzheimer.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție privind programarea comună a cercetării pentru combaterea bolilor neurodegenerative, deoarece cred că este necesar să se consolideze măsurile de promovare a cercetării privind aceste boli, în special, boala Alzheimer, la nivel european. Întrucât 7,3 milioane de oameni suferă de Alzheimer sau alte boli aliate (un număr care este estimat că se va dubla până în 2020), promovarea prevenirii, diagnosticarea precoce și tratamentul bolilor neurodegenerative, sunt deosebit de importante.

Consider că articolul 182 alineatul (5) din Tratatul de la Lisabona, care prevede procedura de codecizie pentru punerea în aplicare a spațiului european de cercetare, ar putea oferi un temei juridic corespunzător pentru viitoarele inițiative privind programarea în comun a activităților de cercetare prin intermediul unei implicări sporite din partea Parlamentului European.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție, deoarece suntem conștienți de bolile neurodegenerative, precum Alzheimer și Parkinson, care afectează mai mult de șapte milioane de persoane care trăiesc în țările Uniunii Europene.

Ne alăturăm celor care susțin proiectul-pilot propus de Comisie pentru programarea în comun a activităților de cercetare în acest domeniu, deși nu considerăm acest proiect ca fiind suficient. Cu toate acestea, recunoaștem valoarea sa în reducerea fragmentării eforturilor de cercetare, conducând, așa cum se și întâmplă, la reunirea unei mase critice de competențe, cunoștințe și resurse financiare.

Este important să se realizeze în continuare progrese, în special printr-o abordare multidisciplinară care cuprinde cercetarea socială pentru bunăstarea pacienților și a familiilor lor, precum și prin promovarea „stilurilor de viață sănătoase pentru creier” și a îmbunătățirilor considerabile a condițiilor de trai și a stării de sănătate a populației în general. Cu toate acestea, recunoaștem valoarea sa în reducerea fragmentării eforturilor de cercetare, conducând, așa cum se și întâmplă, la reunirea unei mase critice de competențe, cunoștințe și resurse financiare.

Suntem conștienți de faptul că bolile neurodegenerative, precum Alzheimer și Parkinson, se situează printre cele mai mari provocări ale sănătății mentale, iar lupta împotriva acestor maladii trebuie să răspundă prin

urmare unei triple provocări: acordarea de servicii medicale zilnice unui număr din ce în ce mai mare de pacienți, îmbunătățirea condițiilor prin care este furnizat o mare parte din acest serviciu, ceea ce înseamnă acordarea de sprijin mai mare pentru familii și asistenții medicali, precum și garantarea unei mai mari finanțări pentru cercetare, astfel încât numărul pacienților să scadă.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Bolile neurodegenerative, precum Alzheimer și Parkinson, constituie una din principalele cauze ale handicapului de lungă durată. Acestea afectează peste șapte milioane de europeni, cifră care probabil se va dubla în deceniile următoare, ca urmare a fenomenului de îmbătrânire a populației.

De aceea, sprijin punerea în aplicare la nivelul întregii Europe a oricărui sistem care ne va permite să întreprindem mai multe eforturi pentru a trata efectele bolilor neurodegenerative, în special maladiile Alzheimer și Parkinson, atât la nivelul social, cât și la nivelul sistemelor naționale de sănătate. Într-adevăr, în prezent nu există tratamente pentru vindecarea bolilor neurodegenerative, iar aceasta reprezintă în continuare una dintre provocările majore ale Europei în domeniul sănătății mentale, pe care trebuie să o abordăm cu cele mai corespunzătoare resurse posibile pentru acest caz.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *în scris.* – Sprijin din toată inima rezoluția privind bolile neurodegenerative și salut coordonarea propusă a UE în acest domeniu. Demența este o problemă majoră pe întreg teritoriul Europei, care afectează milioane de persoane și familii. Se estimează că există șapte milioane de oameni care suferă de demență pe teritoriul UE, aproximativ 70 000 în Scoția – și se așteaptă ca aceste cifre să crească în viitor. Comisia a recunoscut în mod expres Scoția ca fiind una dintre puținele țări care s-au angajat deja într-o strategie națională privind demența. Eforturile întreprinse deja în Scoția se vor potrivi de minune în propunerile UE și, împreună, vom fi mai în măsură să înțelegem mai bine și să ajutăm la prevenirea Alzheimer și a altor afecțiuni degenerative.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea rezoluției privind programarea în comun a activităților de cercetare destinate combaterii bolilor neurodegenerative, în special a bolii Alzheimer, deoarece simt că trebuie să accelerăm activitățile comune de cercetare efectuate de statele membre în privința bolilor neurodegenerative. Nu ar trebui uitat faptul că aproximativ 7,3 milioane de persoane din Europa suferă de boala Alzheimer sau de o boală similară; se așteaptă ca această cifră să se dubleze până în 2020. Din nefericire, nu există tratamente în prezent, iar cunoștințele despre prevenire și tratare sunt extrem de limitate. De aceea, recomand ca statele membre să își pună în comun resursele și eforturile pentru a continua împreună cercetarea, deoarece, lucrând împreună ca cetățeni europeni, ne vom situa pe o treaptă superioară în combaterea acestor maladii. Mai mult decât atât, fac apel la miniștrii europeni ai cercetării să adopte o poziție similară la 3 decembrie. Aș dori, de asemenea să subliniez faptul că deputații europeni, acum mai mult ca oricând, doresc să fie implicați în inițiativele viitoare privind programarea în comun a activităților de cercetare, prin intermediul procedurii legislative prevăzute de Tratatul de la Lisabona pentru activități de cercetare, și anume codecizia.

Franz Obermayr (NI), *în scris.* – (DE) Aproximativ 7 milioane de persoane din Europa suferă de boli neurodegenerative. Având în vedere fenomenului de îmbătrânire a populației Europei, această cifră se va dubla probabil în deceniile următoare. În plus, este un adevăr trist că, în domeniul afecțiunilor neurodegenerative, în prezent, metodele de tratament disponibile au doar scopul mai degrabă de a încetini evoluția bolii, decât să o prevină sau să o vindece de fapt. Demența și afecțiunile aferente și în special boala Alzheimer, generează cheltuieli enorme legate serviciile de îngrijire medicală: costurile anuale pentru pacienții care suferă de demență sunt estimate că se ridică la aproximativ 21 000 EUR. Apar, de asemenea, costuri suplimentare ca urmare a problemelor asociate acestor afecțiuni, deoarece pacienții au tendința de a nu le fi examinate celelalte simptome fizice și, de multe ori, au o reacție de auto-negare față de tratamentul medical. În acest domeniu, Europa se confruntă cu o provocare majoră în domeniul sănătății, în contextul în care schimbul de cunoștințe și bune practici în procedurile și metodele care fac parte dintr-un cadru de cercetare paneuropean comun reprezintă, cu siguranță, o abordare binevenită. Prin urmare, susțin propunerea de rezoluție.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) O reală problemă de sănătate publică, bolile neurodegenerative și, în special, boala Alzheimer, reprezintă principalele boli pentru care persoanele cu vârsta de peste 65 de ani necesită îngrijiri clinice substanțiale. Alzheimer este o boală care va deveni în mod inevitabil mai comună odată cu îmbătrânirea preconizată a populației europene: șapte milioane de europeni sunt afectați în prezent, iar această cifră se va dubla probabil în următoarele decenii.

Iată de ce este importantă o acțiune concertată la nivelul UE. Acesta este motivul pentru care Parlamentul European acționează ca o cutie de rezonanță a cetățenilor atunci când solicită eforturi de cercetare coordonate în acest domeniu, prin intermediul rezoluției adoptate astăzi. În mod cert, trebuie acordată prioritate unei abordări multidisciplinare care cuprinde diagnosticarea, prevenirea, tratamentul și sprijinul pentru pacienți și pentru familiile lor.

În egală măsură, trebuie să răspundem apelului din partea cercetătorilor de a avea mai mulți voluntari pentru studiile clinice, dacă dorim să contribuim la garantarea faptului că sunt introduse pe piață medicamentele eficiente pentru tratarea tulburărilor cognitive. În acest sens, trebuie să fie efectuată o vastă campanie de informare care să vizeze familiile.

O altă provocare în ceea ce privește acordarea de sprijin mai adecvat pentru pacienți și, mai presus de toate, de a întârzia instalarea simptomelor lor, este de a le diversifica activitățile intelectuale și de a le menține mintea activă în fiecare zi.

- Raport: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Consider că atât cetățenii, cât și companiile, organizațiile non-guvernamentale și toate celelalte entități trebuie informați cât mai bine cu privire la rolul și atribuțiile Ombudsmanului European, acest lucru putând contribui și la reducerea numărului de plângeri adresate și care nu intră în competența acestei instituții. Cunoștințele cetățenilor cu privire la activitatea Ombudsmanului sunt în general limitate.

Lansarea noului site internet la începutul anului 2009 este binevenită. Consider însă că eforturile pentru asigurarea unei cât mai bune informări a cetățenilor trebuie intensificate. Salut de aceea propunerea raportoarei de elaborare a unui manual interactiv care să permită cetățenilor să se informeze cât mai bine asupra modalităților de adresare a unei plângeri, precum și asupra identificării cu ușurință a căii potrivite pentru rezolvarea problemelor cu care se confruntă

Elena Băsescu, în scris. – Am votat în favoarea raportului doamnei Paliadeli întrucât consider că acesta prezintă în mod detaliat și complet activitatea Ombudsmanului European cu privire la plângerile cetățenilor și soluționarea acestora.

Totodată, doresc să îl felicit pe domnul Diamandouros pentru activitatea desfășurată în cursul anului 2008 și pentru numărul record de anchete și cazuri soluționate. Instituția Ombudsmanului European este una extrem de importantă, deoarece apropie Uniunea Europeană de cetățenii săi! Mediatorul se asigură că instituțiile și organele Uniunii Europene funcționează în interesul cetățenilor, în mod transparent, echitabil, corect, nediscriminatoriu și cu respectarea procedurilor.

Rata plângerilor considerate inadmisibile, înregistrată în anul 2008, este foarte mare și în creștere față de anii precedenți. De aceea, consider că trebuie promovate campanii de informare corecte, continue și dinamice, în toate statele membre. Întrucât cetățenii europeni nu știu unde este cel mai bine să se adreseze atunci când le sunt încălcate drepturile, de multe ori se adresează în mod nefondat Ombudsmanului European. Însă acesta le poate soluționa doar cazurile de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor Uniunii Europene. Cooperarea dintre Ombudsmanul European și instituțiile UE trebuie îmbunătățită. <BRK>

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Acest raport prezintă o imagine clară și cuprinzătoare privind activitățile Ombudsmanului European în 2008. Aspectul său nou, precum și noua modalitate de prezentare a datelor statistice au ajutat ca acest raport să fie mai clar și mai ușor de înțeles decât cele depuse anterior.

Ombudsmanul a înregistrat un număr crescut de plângeri care i-au fost adresate, deși doar 802 din 3 406 de plângeri primite în 2008 au fost soluționate în timpul mandatului său. Mi se pare extrem de pozitiv faptul că s-a găsit o soluție amiabilă în 36 % din cazurile închise. Consider că numărul de plângeri declarate inadmisibile este încă prea mare, și că este nevoie de o campanie de informare în rândul cetățenilor europeni, pentru de a spori gradul de conștientizare al acestora cu privire la funcția și competența Ombudsmanului.

Una dintre prioritățile Ombudsmanului European este să se asigure că sunt respectate drepturile cetățenilor în conformitate cu legislația UE la fiecare nivel din cadrul Uniunii și că instituțiile și organismele UE respectă cele mai înalte standarde de administrare. Este important să se garanteze că cetățenii beneficiază de răspunsuri prompte și substanțiale pentru anchetele, plângerile și petițiile lor, și, de asemenea, să li se consolideze încrederea în Uniunea Europeană și în instituțiile sale.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am votat în favoarea raportului Paliadeli privind raportul anual referitor la activitățile Ombudsmanului European, dl Diamandouros, deoarece acesta permite ca sistemul european de luare al deciziilor să poată fi aplicat zilnic cu cea mai mare considerație acordată principiului deschiderii și al apropierii maxime de cetățeni.

Acesta este o soluție extrem de utilă pentru cetățeni, întreprinderi și alte organizații din întreaga Europă, care se confruntă cu cazuri de administrare defectuoasă în cadrul instituțiilor europene. Sunt deosebit de încântată de faptul că revizuirea statutului Ombudsmanului, și în special consolidarea atribuțiilor sale de investigație, vor contribui la garantarea faptului că cetățenii pot avea încredere deplină în capacitatea sa de a desfășura fără restricții o investigație aprofundată asupra plângerilor lor.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea raportului Paliadeli privind activitățile Ombudsmanului European. Ombudsmanul oferă un serviciu important pentru cetățenii UE și ajută la garantarea faptului că instituțiile europene își desfășoară activitatea atât cu respectarea legii, cât și a principiilor generale mai vaste. Aceste principii mai generale cuprind egalitatea, nediscriminarea și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar eu am sprijinit în mod corespunzător amendamentul colegului meu, dl Auken, care încerca să definească în mod mai clar conceptul de „administrare defectuoasă”.

Iosif Matula (PPE), în scris. – Am votat în favoarea raportului doamnei Paliadeli privind activitățile Ombudsmanului European, întrucât consider substanțială contribuția domnului Diamandouros în rezolvarea unor probleme ale cetățenilor, precum și în apropierea instituțiilor Uniunii Europene de cetățeni. Totodată, doresc să o felicit pe raportoare pentru efortul depus în finalizarea raportului.

Mediatorul European a îndeplinit un rol esențial în sporirea transparenței și a responsabilității în cadrul procesului decizional și în cadrul sistemului administrativ al Uniunii Europene. Îmi exprim speranța că cele 44 de anchete încheiate cu observații critice în 2008 vor conduce la reducerea pe viitor a cazurilor de administrare defectuoasă. Sunt un partizan al interpretării cuprinzătoare a sintagmei „administrare defectuoasă”, care trebuie să includă atât actele administrative ilicite sau cazurile de încălcare a unor norme juridice sau principii obligatorii, cât și cazurile în care autoritățile administrative au avut un comportament indolent, neglijent sau lipsit de transparență în îndeplinirea îndatoririlor lor față de cetățeni sau au încălcat alte principii ale buneii administrări

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) În lumina rolului important deținut de Ombudsmanul European, acela de promovare a transparenței în relațiile dintre Uniunea Europeană și cetățenii săi, reiterez opinia mea conform căreia relațiile constructive au fost dezvoltate la nivelul organismelor și instituțiilor comunitare.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat în favoarea raportului Paliadeli privind raportul anual referitor la activitățile Ombudsmanului European, deoarece consider că Ombudsmanul și-a îndeplinit îndatoririle într-o manieră echilibrată și activă, în privința examinării și gestionării plângerilor, conducând și finalizând investigații, menținând relații constructive cu organismele și instituțiile Uniunii Europene și sporind gradul de conștientizare al cetățenilor referitor la drepturile lor legate de acele organisme și instituții. Merită evidențiat nivelul bun de cooperare între Ombudsmanul European și celelalte organisme europene, în special Comisia pentru petiții a Parlamentului European. Pentru acest motiv, prin votarea în favoarea raportului, am dorit să îi oferim Ombudsmanului sprijinul nostru pentru rolul său în calitate de mecanism de control extern și în calitate de sursă valoroasă de propuneri în vederea îmbunătățirii administrației europene.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind activitățile Ombudsmanului European în 2008, care subliniază numărul crescut de plângeri privitoare la lipsa de transparență a UE. Aceste date mă îngrijorează. Susțin, prin urmare, această rezoluție, care face apel ca activitățile Ombudsmanului să aibă o mai mare vizibilitate. Într-adevăr, este regretabil că 36 % dintr-un număr de 355 de anchete finalizate de Ombudsman în 2008 se refereau la lipsa de transparență a instituțiilor europene și cuprindeau cazuri în care cererile de informații au fost refuzate. Consider că este important de subliniat faptul că administrarea responsabilă și transparentă a Uniunii Europene reprezintă o garanție a încrederii cetățenilor față de Uniunea Europeană.

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Sunt de acord în totalitate cu rezoluția Parlamentului European privind raportul anual referitor la activitățile Ombudsmanului European în 2008 și am votat pentru adoptarea acestuia. Este bine-venită în mod deosebit propunerea de realizare a unui site web comun pentru instituțiile europene. Acest lucru ar permite celor interesați să identifice instituția potrivită pentru fiecare problemă și să își îndrepte scrisorile, întrebările și plângerile către adresa potrivită. Acest lucru ar constitui un ajutor de neprețuit pentru cetățenii statelor membre. În acest moment, majoritatea cetățenilor întâmpină probleme

în această privință. Cetățenii m-au abordat de nenumărate ori referitor la o solicitare de informații privind locul unde pot avea acces la documente sau unde pot depune o plângere, deoarece nu știu cui să se adreseze. Cetățenii trimit scrisori peste tot, iar apoi sunt amărâți de lipsa de răspunsuri și deziluzionați de funcționarea instituțiilor UE, inclusiv de durata procedurilor administrative. Pe de altă parte, Ombudsmanul, în loc să răspundă la plângerile corespunzătoare, trebuie să se lupte cu mai mult de 75 % dintre plângeri, care intră sub incidența domeniului său de competență. Noul site web va fi un ghid excelent pentru domeniile de competență ale instituțiilor europene. Până când va fi instituit, aș dori să îl rog pe Ombudsmanul European să transfere fiecare plângere direct către mediatorii naționali sau regionali, care dețin competența adecvată. De asemenea, susțin ideea de a derula o campanie de informare mai vastă, având drept obiectiv sporirea gradului de conștientizare al cetățenilor cu privire la funcțiile și domeniile de competență ale membrilor rețelei Ombudsmanului European.

- Raport: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Este necesar să avem reguli clare în ceea ce privește bugetul Uniunii pentru perioada de tranziție între Tratatul de la Nisa și Tratatul de la Lisabona.

Având în vedere că următoarele luni sunt cruciale pentru politica bugetară a Uniunii Europene și că, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, până la începutul anului 2010 vor urma transferuri sau revizuiți bugetare, este necesară stabilirea unei proceduri clare pentru această perioadă de tranziție, care să permită execuția bugetului și adoptarea de bugete rectificative. În cadrul procedurii de conciliere bugetară prevăzută pe 19 noiembrie, Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European trebuie să ajungă la un acord în ceea ce privește adoptarea orientărilor tranzitorii. Delegația Parlamentului European trebuie să dispună de o poziție solidă și fermă în cadrul negocierilor, de aceea am votat în favoarea raportului domnului Lamassoure

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va modifica cadrul bugetar actual al UE și va da naștere necesității de a adopta documente juridice de punere în aplicare a acestuia. Acest lucru cuprinde, în special, adoptarea noului regulament privind cadrul financiar multianual și noul regulament financiar privind noile principii referitoare la modul de adoptare și de punere în aplicare a bugetului și aprobarea noului acord interinstituțional. Întrucât întreaga procedură de adoptare a acestor noi măsuri va dura mai multe luni, sunt de acord cu raportorul că orientările de tranziție sunt necesare și ar trebui să apară împreună cu intrarea în vigoare a tratatului.

Aceste orientări vor fi importante pentru a permite instituțiilor să pună în aplicare bugetul și să aprobe modificările bugetelor, precum și pentru procedura bugetară pentru 2011, dacă este necesar.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Salut iminenta intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care consolidează rolul Parlamentului în mai multe domenii, în special bugetul. Sunt de acord cu raportul Lamassoure privind orientările procedurale tranzitorii și, prin urmare, am votat în favoarea acestuia, deoarece măsurile tranzitorii sunt necesare până la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Aș dori să felicit raportorul pentru abordarea sa proactivă și pentru calitatea lucrării elaborate. Aș dori să subliniez faptul că măsurile tranzitorii nu trebuie să se abată de la principiile generale stabilite în noul tratat, și nici nu trebuie să pună în pericol vreo procedură legislativă viitoare. Trebuie, de asemenea, să evidențiez nevoia de a reduce numărul actual de modificare a bugetelor, care a fost excesiv de mare și să îndemn Comisia să prezinte propuneri pentru adoptarea unui regulament care să conțină cadrul financiar multianual și pentru adaptarea regulamentului financiar.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Raportul se concentrează asupra orientărilor procedurale tranzitorii privind aspectele bugetare în vederea intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Bineînțeles, datorită modificărilor introduse în procedura bugetară, intrarea în vigoare a tratatului – față de care ne-am declarat și rămânem împotrivi – presupune adoptarea acestor măsuri tranzitorii, având în vedere că bugetul Uniunii Europene pentru 2010 va fi aprobat tot în cadrul prevăzut de Tratatul de la Nisa. Prin urmare, subiectul acestui raport, nu este însuși Tratatul de la Lisabona, ci nevoia de a adopta o procedură care face posibilă punerea în aplicare a bugetului pentru 2010.

Întrucât suntem conștienți de această necesitate, am votat împotriva amendamentelor propuse la acest raport, care va sfârși prin a bloca punerea în aplicare a bugetului, care ar fi un rezultat extrem de negativ. Cu toate acestea, nu putem vota în favoarea unui raport care prevede în mod direct în alineatul (1): Parlamentul European „salută iminenta intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona.” Poziția noastră este solicitată de sensul cel mai de bază de coerență, dat fiind faptul că tratatul va avea consecințe negative profunde pentru

viitorul lucrătorilor și al cetățenilor Europei, din motive pe care le-am explicat în repetate ocazii, iar procesul de ratificare a fost profund nedemocratic, prin urmare, am decis să ne abținem de la votul final de ansamblu.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Noile proceduri bugetare prevăzute în Tratatul de la Lisabona, constituie, fără îndoială, în termeni instituționali, ceea ce transformă cu adevărat Uniunea Europeană într-un superstat. Acest lucru este cauzat de faptul că, în timp ce contribuțiile la bugetele comunitare rămân în esență contribuții de stat provenite din impozitele naționale, votul asupra bugetului va avea loc de acum înainte fără ca guvernele statelor membre să aibă posibilitatea de a avea ultimul cuvânt.

În ceea ce privește agricultura, acest lucru este de interes major, deoarece aceasta încetează să mai fie o cheltuială obligatorie care, fără îndoială, va fi sacrificată de dragul capriciilor clientelare din acest Parlament. În afară de această problemă fundamentală, este inacceptabil să se plănuiască în mod grosolan aplicarea imediată a noilor proceduri. În aceste vremuri de criză, nu ne putem „juca” cu banii contribuabililor europeni de dragul problemelor sensibile din punct de vedere politic. Avem nevoie de un regulament financiar și de un acord interinstituțional negociate în forma corectă și este regretabil dacă acest lucru durează.

Între timp, trebuie să continuăm să aplicăm metodele și procedurile existente și să respingem orice buget de modificare sau de transfer pentru care nu există nicio cerință urgentă.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris.* – (RO) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona va determina schimbări semnificative în multe domenii, începând cu procedura bugetară. Este deosebit de benefic un raport care asigură tranziția între cele două proceduri, una în vigoare în prezent și cealaltă prevăzută în noul tratat. Tocmai de aceea am considerat că este oportun să îl susțin în întregime. Orientările procedurale prevăzute într-un raport vor facilita activitățile bugetare ale celor trei instituții implicate, astfel încât bugetul poate fi pus în aplicare în mod eficient, în special cu privire la transferurile bugetare. Această solicitare, la inițiativa raportorului, de adaptare a regulamentului financiar la noile norme din Tratatul de la Lisabona în cel mai scurt timp posibil, este o altă măsură, care constituie o necesitate imediată. În plus, ne vom aștepta la adoptarea orientărilor de tranziție luate în considerare în cursul reuniunii de conciliere bugetară prevăzută pentru 19 noiembrie, anterior celei de a doua lecturi a Consiliului, fiind încredințatori că li se vor acorda importanța cuvenită.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – Tratatul de la Lisabona atrage după sine foarte multe schimbări, printre care și schimbările bugetare care sunt foarte importante, mai ales eliminarea distincției dintre cheltuielile obligatorii și cele neobligatorii. Bugetul pentru 2010 a fost adoptat conform vechiului tratat, dar până la desfășurarea procedurii bugetare 2011 este posibil ca instituțiile să trebuiască să se ocupe de execuția bugetului, să adopte bugete rectificative și să demareze procedura bugetară 2011 înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Raportul Lamassoure identifică limitele și condițiile în care PE își poate mandata comisia competentă să negocieze în cadrul concilierii bugetare ce va avea loc pe 19 noiembrie. Apreciez inițiativa acestui raport elaborat în timp record. Felicit de asemenea Comisia pentru eficiența cu care ne-a pus la dispoziție actualele norme tranzitorii

Andreas Mølzer (NI), *în scris.* – (DE) În cazul în care luați în considerare numărul excesiv de mare de bugete rectificative, puteți avea impresia că UE este incapabilă de planificare. În mod evident, acel punct de vedere nu ar fi complet greșit. Trebuie să vă gândiți doar la rețeaua din ce în ce mai strânsă de instituții UE, cu bugetul din ce în ce mai mare și la potențialele suprapuneri de competențe și eforturi duble asociate acestora. Acest lucru se aplică și Serviciului de acțiune externă care urmează să fie înființat în temeiul Tratatului de la Lisabona, pentru care trebuie modelat bugetul UE astfel încât noul sistem, pe de o parte, să nu aibă ca rezultat nicio duplicare a eforturilor, ci să permită, în schimb, valorificarea sinergiilor și, pe de altă parte, controlul parlamentar să nu poată fi ocolit, statele membre să nu poată fi blocate, iar competențele naționale să rămână funcționale. Această rectificare bugetară este prematură, dat fiind faptul că Tratatul de la Lisabona este pe cale să intre în vigoare, deoarece rămân nerezolvate mai multe probleme. Prin urmare, am votat „nu”.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat în favoarea rezoluției privind raportul colegului meu, președinte al Comisiei pentru bugete, dl Lamassoure. Într-adevăr, prezentul raport solicită ca noile competențe ale Parlamentului European să fie respectate începând cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, fiind astfel necesare norme tranzitorii pentru perioada intermediară până la aplicarea noilor norme bugetare prevăzute de același tratat. Noul tratat conferă Parlamentului o responsabilitate egală cu cea a Consiliului în adoptarea bugetului, chiar și în ceea ce privește cheltuielile „obligatorii” (agricultura și acordurile internaționale) care, până în prezent, făceau obiectul deciziei exclusive a statelor membre. Noile atribuții ale Parlamentului nu pot fi puse în aplicare înainte de adoptarea noilor reglementări procedurale, necesare

pentru punerea în practică a prevederilor generale ale tratatului. Raportul subliniază faptul că această situație este îngrijorătoare, deoarece eu nu doresc ca cele două instituții, Consiliul și Comisia, să continue în acest timp cu aceeași abordare. Prin urmare, solicit ca normele tranzitorii să fie adoptate fără întârziere, iar următoarea reuniune dintre Consiliu și Parlament în vederea negocierii bugetului pentru 2010 ar putea fi o ocazie pentru a le adopta...

12. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

13. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

14. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

15. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

16. Întreruperea sesiunii

(Ședința a fost închisă la ora 11.45)